Cena numeru 10 groszy

PR

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI) ŁÓDŹ, WTOREK, 31 PAŹDZIERNIKA 1950 ROKU 300

Pod hasłami pokoju

naród radziecki obchodzić będzie 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji

MOSKWA (PAP) — Prasa radziecka zamieściła hasłą Komitetu Centralnego WKP(b), ogłoszone w związku z rocznicą Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Hasła te głoszą:

Bratnie pozdrowienia dla wszystkich narodów walczących o pokój, o demokrację, o socjalizm!

Bratnie pozdrowienia dla mas pracujących krajów demokracji ludowej, budujących pomyślnie socjalizm!

Bratnie pozdrowienia dla wielkiego narodu chińskiego, który wywalczył wolność i niepodległość swego kraju oraz skutecznie utrwala ustrój ludowo-demokratyczny!

Bratnie pozdrowienia dla narodu koreańskiego, broniącego bohatersko niepodległości swego kraju!

Niech żyje Niemiecka Republika Demokratyczna! Pozdrowienia dla demokratycznych sił Niemiec, walczących o jednolite, niezawisłe, demokratyczne, pokój miłujące Niemcy!

Pozdrowienia dla narodów Jugosławii, prowadzących walkę wyzwoleńczą przeciwko faszystowskiemu reżimowi kliki Tito, przeciwko sługusom imperializmu!

Ludzie pracy wszystkich krajów! Demaskujcie i udaremniajcie zbrodnicze plany podżegaczy do nowej wojny! Rozszerzajcie i wzmacniajcie potężny front obrońców pokoju! Obronimy sprawę pokoju na całym świecie!

Niech żyje przyjaźń narodów Anglii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego w ich walce o trwały pokój, przeciwko podżegaczom wojennym!

Bratnie pozdrowienia dla narodów krajów kolonialnych i zależnych, walczących o wolność i niezawisłość narodową!

Chwała siłom zbrojnym Związku Radzieckiego, stojącym na straży pokoju i bezpieczeństwa naszej ojczyzny!

Dalsze hasła KC WKP(b) wzywają robotników, chłopów i inteligencję Związku Radzieckiego aby na jeszcze szerszą skalę rozwijali współzawodnictwo socjalistyczne, walczyli o przedterminowe wykonanie planu gospodarczego na rok 1950, aby nowymi osiągnięciami wzmacniali potęgę radzieckiego państwa socjalistycznego.

Hasła nawołują do pomyślnej realizacji wielkich budowli — Kujbyszewskiej, Stalingradzkiej i Kachowskiej Elektrowni wodnych głównego Kanału Turkmeńskiego, Kanału Południowo-Ukraińskiego i Północno-Krymskiego, do stosowania na szeroką skalę osiągnięć nauki i techniki oraz przodujących doświadczeń w przemyśle i rolnictwie, do nieustannego, podnoszenia wydajności pracy — podstawy dalszego wzrostu i rozkwitu kraju socjalizmu.

Hasła skierowane do robotników, inżynierów i techników poszczególnych gałęzi przemysłu wskazują na konieczność dalszego wzmożenia walki o oszczędność surowców, materiałów i paliwa, o lepsze wykorzystywanie sprzętu, obniżenie kosztów własnych produkcji i polepszenie jej jakości.

Hasła wzywają górników radzieckich, by walczyli o całkowitą mechanizację wszystkich procesów wydobycia węgla, o szybsze budowanie nowych kopalń, wzywają hutników, by w całej pełni wykorzystywali zdolność wytwórczą agregatów i mechanizmów, by produkowali więcej surówki, stali, walcówki i metali kolorowych.

Robotników budowlanych Komitet Centralny WKP(b) wzywa do jak najlepszego opanowania techniki budownictwa szybkościowego oraz szybszego oddawania do użytku przedsiębiorstw, mieszkań i instytucji kulturalnych.

Hasła wzywają robotników, inżynierów i techników przemysłu lekkiego, by produkowali więcej tkanin, obuwia, odzieży i innych towarów dla ludności, by walczyli o wysoką jakość i bogaty asortyment towarów użytku powszechnego. Robotników przemysłu spożywczego hasła wzywają do zwiększenia produkcji i polepszenia jakości artykułów spożywczych.

Specjalna grupa haseł apeluje do pracowników rolnictwa, aby wzmogli walkę o dalszy rozwój socjalistycznego rolnictwa, oraz zapewnili obfite zaopatrzenie ludności w żywność, a przemysłu — w surowce.

Hasła skierowane do pracowników nauki radzieckiej nawołują do zacieśniania więzów nauki z produkcją, do wzbogacania nauki i techniki nowymi badaniami, odkryciami, i wynalazkami. Pracowników literatury, sztuki i kinematografii KC WKP(b) wzywa do tworzenia nowych dzieł artystycznych o wysokim poziomie ideowym — godnych wielkiego narodu radzieckiego.

Specjalne hasła poświęcone są związkom zawodowym, kobietom radzieckim oraz młodzieży radzieckiej.

Końcowe hasła KC WKP(b) głoszą:

Komuniści i komsomolcy! Bądźcie w pierwszych szeregach bojowników o dalszy potężny rozwój gospodarki i kultury, o dalsze wzmocnienie potężnego Państwa Radzieckiego!

Niech żyje nasza Wielka Ojczyzna Radziecka — twierdza przyjaźni i chwały narodów naszego kraju!

Niech żyje wielka Partia Bolszewików, partia Lenina - Stalina zahartowana w bojach awangarda narodu radzieckiego, promotor i organizator naszych zwycięstw!

Pod sztandarem Lenina, pod przewodem Stalina — naprzód do zwycięstwa komunizmu!

Nasze zadania

Masy pracujące Łodzi i województwa, które tyle razy w historii wykazały swą głęboką dojrzałość polityczną i hart rewolucyjny, raz jeszcze wykazały wysoki poziom swej świadomości, doceniając znaczenie wielkiej reformy pieniężnej w Polsce i rozumiejąc jej intencję.

W tysiącach i dziesiątkach tysięcy rozmów, które na ten temat toczyły się w naszym mieście i województwie na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu godzin, czerwoną nicią przewijała się jedna myśl, którą w trafny sposób sformułowała między innymi robotnica Zakładów Przemysłu Odzieżowego im. Próchnika, ob. Nowak, że

„fakt przeprowadzenia reformy pieniężnej przyczyni się do dalszego wzmocnienia naszej gospodarki narodowej i dlatego witamy z radością uchwałę naszego Rządu, ponieważ gwarantuje nam ona dalszą stopniową poprawę bytu“.

Klasa robotnicza i masy pracujące doskonale zrozumiały również, że reforma ostrzem swoim skierowana jest przeciwko kapitalistom i spekulantom, przeciwko paskarzom, lichwiarzom i kułakom.

Widzi to między innymi Stanisław Gabrysiak, robotnik wykończalni ZPB im. Harnama, gdy stwierdza, że

„ostatnie postanowienie Sejmu i Rządu ugodziło spekulantów, a wprowadzenie w życie nowego systemu pieniężnego ograniczy ich możliwości dezorganizowania zaopatrzenia“.

Istniejące wśród mas pracujących głębokie zrozumienie słuszności uchwały jest gwarancją szybkiej i sprawnej jej realizacji pod tym jednakże warunkiem, że wypełnienie postanowień Rządu odbywać się będzie w całkowitej zgodzie z instrukcjami i przepisami.

Nie ulega wątpliwości, że dotychczasowy przebieg realizacji uchwały, pomimo występujących tu i ówdzie braków i niedociągnięć, przebiega w zasadzie w sposób planowy i prawidłowy.

Jednakże nie wolno żadnemu aktywiście i żadnemu członkowi Partii zapominać o stojących przed nami zadaniach, o konieczności uświadamiania najszerszych rzesz w sprawie istniejących przepisów, o potrzebie jak najszerszego współdziałania w ich realizacji, kontrolowania przebiegu prac i niezwłocznego usuwania dostrzeżonych usterek i braków.

Trzeba więc rozwinąć szczególną aktywność w walce o sprawne przeprowadzenie wymiany pieniędzy w fabrykach, ażeby odbywała się ona bez przeszkód, bez łamania dyscypliny pracy, ażeby mężowie zaufania pomogli robotnikom w dokonaniu wymiany. **Tylko w ten sposób osiągniemy to, że reforma w myśl swych założeń, stanie się bodźcem do wzmożenia produkcji, wydajności, pracy i współzawodnictwa.**

Nasz handel uspołeczniony ma w chwili obecnej ogromne zadania do spełnienia. Trzeba ażeby sprzedawcy orientowali się w cenach towarów, ażeby orientowali się biegle w przepisach obrotu towarowego, ażeby ceny były wszędzie uwidocznione, ażeby ekspedienci w sposób uprzejmy obsługiwali konsumenta, tłumacząc mu w razie potrzeby to, czego nie rozumie, ażeby sklepy miały odpowiednie ilości drobnych i ażeby były zaopatrzone w pełny asortyment towaru.

Tylko w ten sposób osiągniemy to, że reforma, zgodnie ze swymi założeniami przyniesie poprawę zaopatrzenia ludności pracującej.

W nieubłaganej walce z wrogiem klasowym na miejscu, demaskujemy i piętnujemy wszelkie jego próby przedstawienia reformy pieniężnej w krzywym reakcyjnym zwierciadle, nie pozwalając mu na żadne oszukańcze machinacje kosztem robotnika czy chłopa pracującego. Trzeba i w przyszłości pilnie wyjaśniać najszerszym masom pracującym istotny sens reformy i główne jej cele.

Tylko w ten sposób osiągniemy to, że reforma zgodnie ze swymi założeniami przyczyni się do dalszego izolowania wroga klasowego od mas, do dalszego osłabienia wroga i jego kompromitacji.

Zadania stojące przed naszymi organizacjami partyjnymi i przed każdym członkiem Partii są ogromne.

Ale zadaniom tym każdy z nas winien sprostać. I sprostamy im.

W. L

List młodych łódzkich przodowników pracy do Prezydenta Bieruta

z okazji zmiany systemu pieniężnego

W sali Centralnej Szkoły PZPR im. Juliana Marchlewskiego odbyła się przedwczoraj przy udziale młodzieżowych przodowników pracy z łódzkich fabryk uroczysta wieczornica ZMP-owska dla uczczenia 32 rocznicy powstania Komsomołu. Po zakończeniu części oficjalnej młodzi przodownicy pracy w nastroju ogólnego entuzjazmu uchwalili jednomyślnie wysłanie na ręce Tow. Bolesława Bieruta listu następującej treści:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Obywatel Bolesław Bierut
Warszawa

My, młodzieżowi przodownicy pracy, zebrani w Łodzi na uroczystej wieczornicy z okazji 32 rocznicy powstania Komsomołu przesyłamy na Wasze ręce, jako Kierownika Rządu Polskiego, wyrazy gorącej wdzięczności w związku z dokonaną reformą pieniądza.

Zastąpienie niskowartościowego pieniądza nową, wysokowartościową walutą jest wielkim sukcesem klasy robotniczej w walce o wykonanie Planu 6-letniego.

Nowy pieniądz, oparty na bazie złota, ugruntuje pozycję Polski w handlu międzynarodowym i stanowi wspaniały dowód mocy naszego ustroju społecznego w przeciwieństwie do stale obniżającej się wartości waluty państw kapitalistycznych, podporządkowanych kapitałowi amerykańskiemu.

Reforma pieniężna jest poważnym ciosem dla spekulantów i kułaków, pasożytujących na pracy robotnika i biednego chłopa, natomiast klasie robotniczej i masom pracującym da ona podstawę do walki o dalszy wzrost dobrobytu, stając się jednocześnie ważnym momentem w naszej walce o pokój.

Zapewniamy Was, Obywatelu Prezydencie, że podnosząc nieustannie wydajność i jakość pracy, czerpiąc z przodujących form pracy Komsomołu, damy pełny wyraz naszej głębokiej miłości do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i wielkiej idei Socjalizmu.

Niech żyje Prezydent RP Obywatel Bolesław Bierut!

Niech żyje kierowniczka klasy robotniczej i mas pracujących Polski — Polska Zjednoczona Partia Robotnicza!

List podpisało około 250 młodzieżowych przodowników pracy, a m. in.: Lublin Alicja (ZPB im. Harnama), Miedzińska Felicja (ZPB im. Hanki Sawickiej), Lenartowska Longina (ZPB im. 1 Maja), Adamczyk Czesław (ZPW im. Waryńskiego), Bocheński (PZPG Wytw. Nr 5).

Silne kontrataki Koreańskiej Armii Ludowej

Oddziały angielskie wzywają natychmiastowej pomocy

LONDYN (PAP). — Agencja Reutera donosi, że w Korei Północnej **wojska północno - koreańskie przeszły w kilku punktach do kontrataków. Walki są niezwykle zacięte. Oddziały angielskie, walczące na froncie koreańskim, zwróciły się do sztabu Mac Arthura z prośbą o natychmiastową pomoc.**

PEKIN (PAP). — Dowództwo naczelne koreańskiej Armii Ludowej w komunikacie ogłoszonym 30 bm. donosi, że na wszystkich frontach oddziały Armii Ludowej kontynuują zaciekłe walki z nieprzyjacielem. Na północ od Hamhyng wojska Armii Ludowej, prowadząc w dalszym ciągu zaciekłe walki obronne, zatrzymały natarcie nieprzyjaciela.

Dnia 27 bm. lotnictwo Armii Ludowej zniszczyło w rejonie Andżu kilka amerykańskich pojazdów terenowych.

Na innych odcinkach frontu trwają walki obronne.

Ambasador RP u wicepremiera Gromyki

MOSKWA (PAP) — Dnia 30 października wiceminister Spraw Zagranicznych ZSRR Andrzej Gromyko przyjął nowomianowanego ambasadora R. P. w Moskwie Kazimierza Jasińskiego w związku z mającym nastąpić wręczeniem przezeń listów uwierzytelniających.

W obronie interesów mas pracujących

Wyjaśnienia Przewodniczącego PKPG do instrukcji wydanych w związku ze zmianą systemu pieniężnego

Sprawa wypłat wynagrodzeń za pracę

WYJAŚNIENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO Z DNIA 29 PAŹDZIERNIKA 1950 ROKU DO INSTRUKCJI RADY MINISTRÓW Z DNIA 28 PAŹDZIERNIKA 1950 R. W SPRAWIE WYPŁAT W NOWYM PIENIĄDZU WYNAGRODZEŃ ZA PRACĘ.

1 Gdy w czasie pomiędzy 20 października br., a 28 października br. włącznie wypłacono pracownikom zaległe wynagrodzenia lub reszty wynagrodzeń z tytułu umowy o pracę, które należało wypłacić przed dniem 1 października br., to kwoty te traktuje się jak zobowiązania, o których mowa w rozdziale III, punkt 2, ustęp b), PRM, tzn. **dopłaca się pracownikowi tyle razy po dwa grosze, ile złotych dotychczasowych stanowi zaległość wypłacona w czasie pomiędzy 20 a 28 października br.**

2 Zdarzyły się przypadki, że właściciele warsztatów rzemieślniczych, sklepów oraz posiadacze gospodarstwa bogatego wypłacili po ogłoszeniu reformy pieniężnej, a więc w dniu 29 bm., przedterminowo w dotychczasowym pieniądzu, wynagrodzenie należne pracownikowi **w terminie późniejszym.** W tych przypadkach należy uznać, że **pracownik otrzymał tylko jedną trzecią należnej jemu kwoty. Pozostałe dwie trzecie właściciel warsztatu, sklepu lub gospodarstwa wiejskiego, obowiązany jest dopłacić pracownikowi W TERMINIE WEDŁUG UMOWY,** przy zastosowaniu przeliczenia **wg stosunku 100 zł. dotychczasowych — 3 złote w nowym pieniądzu.**

3 Gdy stała, regulaminowa, periodycznie należna premia jest z reguły według umowy lub zwyczaju wypłacana pracownikom oddzielnie i w innych terminach niż uposażenie zasadnicze, to taką premię traktuje się tak, jak gdyby stanowiła **SAMOISTNE WYNAGRODZENIE** i do wypłat z tytułu takiej premii stosuje się postanowienia p. 8 instrukcji Rady Ministrów z dnia 28 bm., w sprawie wypłat w nowym pieniądzu wynagrodzeń za pracę, **tzn. oblicza się wyrównanie za ilość dni kalendarzowych dzielących dzień 1 listopada rb. od dnia następnej wypłaty premii po reformie, dokładnie w ten sam sposób, jak to dla wynagrodzeń przewidziane jest w p. 8 wspomnianej instrukcji i przy zastosowaniu tego samego przeliczenia, w stosunku 100 zł. dotychczasowych — dwum złotym w nowym pieniądzu.**

I w tym przypadku obowiązuje zasada, że wyrównanie nie może być wypłacone za okres dłuższy, niż 15 dni kalendarzowych.

Przewodniczący
(—) H. MINC
wicepremier

Za zgodność:
Dyrektor generalny
(—) CZ. CHMIELEWSKI.

Sprawa delegacji, wpłat na kartofle i węgiel

WYJAŚNIENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW Z DNIA 29 PAŹDZIERNIKA 1950 R. DO INSTRUKCJI WYDANYCH W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ SYSTEMU PIENIĘŻNEGO

1 W przypadku, gdy pracownik pobrał odszkodowanie za czynność, którą według okoliczności mógł wykonać dopiero po dniu 28 października rb. (np. ryczałt za służbowe przeniesienie się do innego miejsca pracy), lub gdy wyjeżdżając na urlop lub w delegację służbową pobrał w dniach 27 lub 28 bm. pobory przypadające do wypłaty w dniu 30 wzgl. 31 bm. pracownik taki może na indywidualne podanie uzyskać za zgodą ministra lub dyrektora naczelnego CZP lub innej właściwej władzy nadrzędnej, któremu (której) dany zakład pracy podlega, prawo wpłacenia do kasy zakładu pracy w dniu 30 i 31 bm kwoty pobranej w złotych dotychczasowych i otrzymania w zamian kwoty pracownikowi należnej w nowym pieniądzu.

2 **W przypadku, gdy pracownik — biorąc udział w zorganizowanym grupowo zakupie towarów pierwszej potrzeby — wpłacił do przedsiębiorstwa handlowego lub do instytucji społecznej** (np. związku zawodowego) **kwotę przeznaczoną na zakup tych towarów** (np. węgla, kartofli itp.) **winien od przedsiębiorstwa lub przez instytucję społeczną** (związek zawodowy) **otrzymać taką ilość towaru, jaka wyniknie z podzielenia kwoty wpłaconej w złotych dotychczasowych przez cenę jednostkową towaru, wyrażoną w złotych dotychczasowych.** W przypadku, gdy przedsiębiorstwo (lub instytucja np. związek zawodowy) nie będzie mogła spełnić przyjętego obowiązku dostawy towaru, pracownik

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Dnia 7. 11. br. w sali teatralnej ORZZ nastąpi otwarcie

Wystawy Gazetek Ściennych

POŚWIĘCONEJ 33 ROCZNICY REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ.

Wystawę urządza redakcja „Głosu Robotniczego" i ORZZ. W związku z tym przypominamy wszystkim komitetom redakcyjnym gazetek ściennych przy zakładach pracy, iż gazetki nadsyłać należy do dnia 4. 11 br. włącznie, do Wydziału Kulturalno-Oświatowego przy ul. Traugutta 18 (gmach ORZZ).

Prosimy o przestrzeganie terminu nadsyłania gazetek.

Dla wyróżnionych w konkursie gazetek przewidziane są cenne nagrody.

Instrukcje rządowe zapewniają sprawne przeprowadzenie reformy systemu pieniężnego. Przestrzegaj instrukcji rządowych!

Cel wielkiej reformy

Ustawa sejmowa i uchwała Rządu o reformie systemu pieniężnego stanowi poważny cios, wymierzony w elementy kapitalistyczne miast i wsi, spekulantów i nierobów, żyjących z wyzysku.

Reforma ustala bowiem przeliczenie zarówno płac jak i cen w stosunku 3 nowe złote za 100 dotychczasowych. Każdy człowiek pracy a więc tak robotnik i pracownik za swoją pensję, jak i chłop pracujący za należność z tytułu skupu i kontraktacji, **będzie mógł nabyć taką samą ilość towarów jak przed reformą.**

Natomiast odmienna relacja — 1 złoty nowy za 100 dotychczasowych, przy wymianie gotówki, będącej w obiegu, **mocno ugodzi w elementy kapitalistyczne.** Doraźnie wprawdzie poniosą pewien uszczerbek ludzie pracy, posiadający jakiś zasób gotówki w domu, a nie w kasie oszczędności, ale są to straty, które będą **z nadwyżką powetowane dzięki korzystnym skutkom ogólnogospodarczym reformy systemu pieniężnego** — dzięki reformie kapitały nagromadzone przez elementy spekulacyjne miast i wsi ulegną wydatnej redukcji, a mianowicie o dwie trzecie. O rozmiarach kapitałów nagromadzonych przez spekulantów świadczą następujące cyfry. W roku 1947 sam tylko handel kapitalistyczny przechwycił i przywłaszczył 10,4 proc. całego dochodu narodowego, tj. 144 miliardy zł, co stanowiło wówczas równowartość 57 proc. pieniężnej części ogólnego funduszu płac. W latach następnych, dzięki polityce Rządu Ludowego, odsetek dochodu narodowego przechwytywany przez elementy kapitalistyczne systematycznie malał. W roku 1948 dochody wszystkich miejskich warstw kapitalistycznych wynosiły już tylko 9 proc., a w r. 1949 — 6 proc. Stanowiło to jednak w gotówce w r. 1948 162 miliardy, a w roku ubiegłym — 132 miliardy zł. Sumy te dotyczą miejskich warstw kapitalistycznych, a więc nie obejmują najliczniejszej w kraju warstwy kapitalistów — bogaczy wiejskich. Te olbrzymie kapitały nie zostały naturalnie całkowicie skonsumowane i tworzą do dziś wielką rezerwę finansową w rękach spekulantów.

Konsekwencje tego stanu rzeczy odczuwały dotkliwie masy pracujące przez olbrzymi nacisk elementów spekulacyjnych na rynek towarowy. Wszystkie atrakcyjne artykuły były przez nie momentalnie wykupywane i gromadzone dla dalszej spekulacji — łańcuszkowego handlu itp. Warto przypomnieć wyniki przeprowadzonej w marcu rb. kontroli mieszkań u znanych władzom spekulantów. U Zofii Bardzińskiej w Piotrkowie Trybunalskim np. wykryto wówczas 1060 m materiałów, setki par pończoch jedwabnych i nylonowych oraz wielką ilość artykułów dzianych. W mieszkaniu niejakiej Iwasieczko w Łodzi znaleziono 1000 m tekstyliów, a u Tadeusza Skoskiewicza w Warszawie 200 m materiałów w kilkudziesięciu kuponach, znaczne ilości mydła i proszku do prania itp. Oto dlaczego trudno było niejednokrotnie człowiekowi pracy zaopatrzyć się w podstawowe artykuły.

Dlatego reforma walutowa, obcinająca zdolność nabywczą elementów kapitalistycznych o dwie trzecie, a nie naruszająca realnej wartości dochodów mas pracujących jest wielkim dobrodziejstwem dla ludzi pracy. Rosnąca z miesiąca na miesiąc masa towarowa usprawni zaopatrzenie ludności, a nie będzie przenikać do schowków spekulanckich.

Jednocześnie z reformą walutową wchodzi w życie zakaz posiadania bez zezwolenia komisji dewizowej walut obcych oraz złota i platyny, z wyjątkiem wyrobów użytkowych. Godzi to również boleśnie w kapitalistów, którzy nagromadzili w tych wartościach poważne dobra majątkowe. Wykup ich przez Bank Narodowy wpłynie również wydatnie na likwidację nadmiernej siły nabywczej elementów kapitalistycznych i uniemożliwi spekulację naszą nową, wysokowartościową walutą.

Tak więc celem reformy walutowej jest przede wszystkim pozbawienie elementów spekulacyjnych poważnej części nagrabionych przez nie kapitałów i poprawa sytuacji rynkowej na korzyść ludności pracującej.

Nie jest to jednak cel jedyny. Waluta powinna być dostosowana do warunków gospodarczych. Tymczasem niska wartość dotychczasowego złotego, powstałego jeszcze w okresie wojny, gdy kraj był gospodarczo niesłychanie wyniszczony, nie odzwierciedlała naszego wzrastającego nieustannie potencjału produkcyjnego. Nisko-wartościowa waluta nie obsługiwała należycie naszej produkcji przemysłowej większej o 165 proc. rolnej o 103 proc., niż w roku 1946 oraz obrotów handlu detalicznego, które wzrosły w tym samym okresie o 175 proc.

NOWY, WYSOKOWARTOŚCIOWY RÓWNY RUBLOWI RADZIECKIEMU ZŁOTY POLSKI, STANIE SIĘ ORĘŻEM W WALCE O PLAN 6-LETNI. **Wzrośnie zaufanie do pieniądza, gwarantujące rozwój oszczędności pogłębi się system oszczędnościowy w naszej gospodarce, łatwiej będzie walczyć o obniżkę kosztów własnych produkcji — nieodzowny warunek wykonania Planu 6-letniego.** Obniżka kosztów własnych zaś jest warunkiem polityki, do której zmierzamy w perspektywie socjalistycznej polityki, obniżki cen, a co za tym idzie, **podwyżki realnych płac pracowniczych.** Wiadomo zaś, jak olbrzymią przeszkodą był na tej drodze fakt posiadania przez kapitalistów i spekulantów olbrzymich ilości wolnych środków pieniężnych, służących dla dezorganizacji rynku. Wiadomo, że okoliczność ta zmuszała w pewnych wypadkach do podwyższania cen.

Wreszcie trzecie ważne zadanie zmiany systemu pieniężnego — to **ustalenie właściwego — odpowiadającego faktycznej sytuacji gospodarczej — stosunku naszego pieniądza do walut państw kapitalistycznych.** Dotychczas bowiem istniała w tej dziedzinie sytuacja niemal paradoksalna. Mimo naszego nieustannego postępu gospodarczego i dynamicznego rozwoju, nie mogliśmy z powodu nieustabilizowania niskiej stosunkowo wartości naszej waluty ustalić należytego jej stosunku do walut państw kapitalistycznych, których sytuacja gospodarcza z miesiąca na miesiąc przecież pogarsza się, w których spada produkcja, obniża się dochód narodowy, rośnie bezrobocie. Ten nienormalny stan rzeczy powodował w stosunkach walutowych z kapitalistycznym zachodem straty dla naszej gospodarki.

Zmiana systemu pieniężnego chroni nas na przyszłość przed tymi stratami, uzbraja nas w nowy oręż w walce o Plan 6-letni, a przede wszystkim dokonuje przesunięcia znacznej części kapitałów, zgromadzonych przez wyzyskiwaczy, na rzecz ludności pracującej.

Dlatego też wszystkie organizacje władzy państwowej w terenie, organizacje partyjne, związkowe, masowe organizacje społeczne, aparat finansowy i handlowy i masy pracujące naszego kraju powinny włożyć maksimum wysiłku w sprawne, szybkie, terminowe, zgodne z intencją Partii i Rządu wprowadzenie w życie wielkiej reformy.

J. F. Ch.

W obronie interesów mas pracujących

Wyjaśnienia Przewodniczącego PKPG do instrukcji wydanych w związku ze zmianą systemu pieniężnego

(Dalszy ciąg ze str. 1-ej)

winien otrzymać z przedsiębiorstwa (lub instytucji), które podjęło się dostawy, **zwrot wpłaconej kwoty według stosunku 100 zł. dotychczasowych — 3 (trzy) złote w nowym pieniądzu. Z tych samych uprawnień korzystają instytucje społeczne np. komitety rodzicielskie szkół, o ile zebrane pieniądze wpłaciły na poczet należności za zamówione towary do kasy przedsiębiorstwa handlowego do dnia 28 bm. włącznie.**

Przewodniczący
(—) **H. MINC**
Wicepremier

Minister Finansów
(—) **K. DĄBROWSKI**

Za zgodność:
Dyrektor generalny
(—) **CZ. CHMIELEWSKI**

Sprawa wypłat rent, emerytur, zaopatrzeń, stypendiów, pożyczek i poborów nauczycielskich

WYJAŚNIENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO Z DNIA 30 PAŹDZIERNIKA 1950 ROKU DO INSTRUKCJI WYDANYCH W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ SYSTEMU PIENIĘŻNEGO

1 Postanowienia paragr. 6 instrukcji Rady Ministrów z dnia 28 października br. w sprawie wypłat rent, emerytur, zaopatrzeń i stypendiów w związku ze zmianą systemu pieniężnego, obowiązują również Ministerstwo Kultury i Sztuki, **w odniesieniu do stypendystów wyższych szkół artystycznych.**

2 Pracownik, który pobrał pożyczkę ze środków pracowniczej kasy pożyczkowo - zapomogowej, winien pożyczkę tę spłacić w nowym pieniądzu wg. relacji 100 zł. pożyczki w złotych dotychczasowych — 3 złote w nowym pieniądzu.

3 Nauczyciele szkół podstawowych i szkół średnich, dla których pobory **za miesiąc listopad br.** przesłane zostały przekazami pocztowymi, wystawionymi w złotych dotychczasowych, których wypłata nastąpi do rąk nauczyciela **po dniu 29 bm.**, tj. w relacji 100 złotych dotychczasowych — 1 zł. w nowym pieniądzu, otrzymają ze środków Ministerstwa Oświaty **do dnia 10 listopada rb.** wyrównanie, obliczone według relacji dwa złote nowe za każde przekazane jak wyżej 100 zł. dotychczasowych.

Przewodniczący
(—) **H. MINC**
Wicepremier

Za zgodność:
Dyrektor generalny
(—) **CZ. CHMIELEWSKI.**

Zadania rad narodowych i ich komisji w akcji wymiany pieniędzy

WARSZAWA (PAP). — Kancelaria Rady Państwa wystosowała do wszystkich rad narodowych okólnik w sprawie ich udziału w akcji związanej ze zmianą systemu pieniężnego.

Okólnik stwierdza, iż do **realizacji tej doniosłej reformy należy mobilizować nie tylko prezydia rad, ich wydziały i referaty, ale także sieć komisji oraz aktyw społeczny rad.**

Najważniejszym zadaniem komisji rad jest czuwanie nad sprawnym przebiegiem wymiany pieniędzy, przeciwdziałanie wszelkim wypaczeniom uchwał i zarządzeń władz naczelnych w wypłacaniu zarobków i należności pracowniczych, lub w spłacie zobowiązań chłopów mało i średniorolnych wobec bogaczy wiejskich, kontrolowanie czy ceny pobierane za produkty są zgodne z cennikiem urzędowym.

W szczególności komisje finansów, budżetu i planu oraz komisje handlu rad narodowych winny współdziałać w organizowaniu punktów wymiany gotówki, jak i kontroli placówek sieci handlowej.

Wiec w obronie pokoju w Hamburgu

BERLIN (PAP). — W Hamburgu odbył się wielki wiec w obronie pokoju. Uczestnicy wiecu zobowiązali się zebrać przed II Światowym Kongresem Obrońców Pokoju dalsze 10 tysięcy podpisów pod Apelem Sztokholmskim.

Historyczne Dni Października

Proletariat musi zwyciężyć!

Rankiem 18 (31) października 1917 r. ukazały się gazety mieńszewickie, zawierające na czołowym miejscu prowokatorski list zdrajców Kamieniewa i Zinowiewa. List ten ostrzegał burżuazję, że bolszewicy szykują powstanie, z którym oni się nie „zgadzają".

Natychmiast zaalarmowany został garnizon piotrogrodzki. Na miasto wyruszyły dodatkowe patrole wojskowe. Przed Pałacem Zimowym (siedzibą Rządu Tymczasowego) stanęły samochody pancerne i karabiny maszynowe. Rząd zwołał tajne posiedzenie, na którym powzięto decyzję w sprawie środków walki z bolszewikami.

Lenin napisał „List do członków Partii Bolszewików", demaskujący zdrajców Zinowiewa i Kamieniewa. List piętnował zdrajców, budził wzgardę dla obrońców zmurszałego ustroju burżuazyjnego. Lenin zakończył swój list w następujący sposób:

„...Trudne czasy. Trudne zadanie. Wielka zdrada. A jednak mimo wszystko zadanie będzie wykonane, robotnicy zespolą się, powstanie chłopskie i ostateczne zniecierpliwienie żołnierzy na froncie zrobią swoje! Zewrzyjmy mocniej szeregi — proletariat musi zwyciężyć!"

Pod sztandarem WIELKIEJ PARTII LENINA - STALINA

W artykule wstępnym „Prawdy", zatytułowanym „POD SZTANDAREM WIELKIEJ PARTII LENINA - STALINA", czytamy:

— Cały nasz naród powitał z entuzjazmem hasła Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) na 33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej. Hasła te odzwierciedlają wyraziście światowo - historyczne zwycięstwa kraju radzieckiego w walce o komunizm i wytyczają zadania, w obliczu których stoi obecnie naród radziecki. Wyniki roku ubiegłego to nowe, wspaniałe świadectwo żywotności zwycięskich idei października.

W krajach demokracji ludowej odnosi sukcesy rozwijające się szeroko budownictwo socjalistyczne. Wielki wkład do sprawy umocnienia obozu pokoju i demokracji stanowi praca twórcza wielkiego narodu chińskiego, który zrzucił z siebie jarzmo imperialistycznego ucisku i buduje nowe życie. Doniosłym sukcesem obozu pokoju i demokracji jest umocnienie utworzonej rok temu Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Ludzie radzieccy są dumni, że kraj socjalizmu kroczy w awangardzie światowej armii bojowników o pokój, że jest ostoją pokoju i bezpieczeństwa narodów. Ze szczególną siłą dźwięczą natchnione hasła naszej Partii:

LUDZIE PRACY WSZYSTKICH KRAJÓW DEMASKUJCIE I UDAREMNIAJCIE ZBRODNICZE PLANY PODŻEGACZY DO NOWEJ WOJNY!

ROZSZERZAJCIE I UMACNIAJCIE POTĘŻNY FRONT OBROŃCÓW POKOJU!

OBRONIMY POKÓJ NA ŚWIECIE!

Hasła Komitetu Centralnego WKP(b), stanowiące wezwania do pracowników rozmaitych gałęzi gospodarki narodowej, są programem walki o nowe sukcesy, o nowy, potężny rozwój przemysłu i transportu.

Znajdujemy się w przededniu 33 rocznicy Wielkiego Października. Za każdym razem, kiedy obchodząc tę historyczną rocznicę naród radziecki spogląda wstecz na przebytą przez kraj radziecki chlubną drogę, zwraca on pełne miłości i wdzięczności spojrzenia w stronę bohaterskiej Partii Lenina - Stalina. JEJ TO TYTANICZNEJ WALCE, JEJ MĄDREMU, DALEKOWZROCZNEMU KIEROWNICTWU, JEJ BEZGRANICZNEMU ODDANIU DLA SPRAWY KOMUNIZMU ZAWDZIĘCZA KRAJ RADZIECKI SWE ŚWIATOWO - HISTORYCZNE SUKCESY.

Mieszkańcy Ziem Zachodnich żądają zniesienia tymczasowości w administracji kościelnej

WARSZAWA (PAP). — Pismo Urzędu do Spraw Wyznań, przesłane w dniu 23 bm. na ręce sekretarza Episkopatu ks. biskupa Z. Choromańskiego, wzywające Episkopat polski do zlikwidowania obecnego stanu tymczasowości stanowisk kościelnych na Ziemiach Zachodnich, spotkało się ze zdecydowanym poparciem mieszkańców tych terenów.

W wypowiedziach podkreślano z naciskiem, że **podtrzymywanie stanu tymczasowości na odcinku kościelnym na polskich ziemiach zachodnich jest, jak to stwierdzają rezolucje, na rękę jedynie wrogom Polski Ludowej i wrogom pokoju prowadzącym nagonkę przeciwko granicy na Odrze i Nysie.**

W całym kraju, zwłaszcza na terenie Ziem Zachodnich, odbywają się **liczne zebrania robotników, którzy z oburzeniem piętnują postępowanie Episkopatu, który dotychczas nie wykonał powziętego w umowie z Rządem RP zobowiązania.**

Szereg takich zebrań odbyło się w woj. opolskim. Robotnicy cementowni „Odra" na masowym zebraniu załogi domagali się likwidacji tymczasowości administracji kościelnej. Bezpartyjny, wierzący katolik, robotnik cementowni Franciszek Kasperek powiedział m. in.: **„Granica na Odrze i Nysie została ostatecznie i formalno — prawnie przypieczętowana. Tylko nieliczni, a między nimi również i najwyższe władze naszego Kościoła, nie chcą uznać tej prawdy. Żądamy** — stwierdził on z mocą — **aby nareszcie skończyła się tymczasowość i aby mianowano stałych biskupów i proboszczów na Ziemiach Zachodnich.**

Z inicjatywy **sekcji księży przy Związku Bojowników o Wolność i Demokrację w Zielonej Górze odbyło się zebranie księży i działaczy katolickich, poświęcone omówieniu oświadczenia Rządu RP, skierowanego do Episkopatu.**

Zabierając głos w dyskusji ks. proboszcz Jeżykowski powiedział m. in.:

„Każdy z nas, księży, pracujący tutaj czeka z utęsknieniem, aby zlikwidowana została tymczasowość również i w administracji kościelnej. Przyłączam się w pełnej rozciągłości do głosu całego społeczeństwa, żądającego zlikwidowania tego anormalnego stanu rzeczy".

Na tym samym zebraniu ob. Andrzej Buski powiedział m. in.:

„Żądamy od Episkopatu, aby zerwał z tymczasowością postępowania na Ziemiach Zachodnich".

W przyjętej jednogłośnie wśród oklasków rezolucji czytamy m. in.:

„Postępowaniem swym Episkopat dowiódł, że nie tylko nie kieruje się polską racją stanu, ale występuje przeciwko najżywotniejszym interesom narodu polskiego".

Podobne rezolucje zostały uchwalone w Żarach, gdzie w zebraniu wzięło udział ok. 3.000 osób oraz w Gorzowie, gdzie swą wolę manifestowało ponad 3.000 osób.

Dla wrogów Polski Ludowej nie ma pobłażania!

Prokurator żąda kary śmierci dla krwawych najmitów imperializmu

Przemówienia stron w procesie organizatorów „ośrodka mobilizacyjnego okręgu wileńskiego AK"

WARSZAWA (PAP). — W szóstym dniu rozprawy przeciwko organizatorom tzw. „ośrodka mobilizacyjnego okręgu wileńskiego AK" sąd udzielił głosu oskarżycielowi publicznemu prof. Rychlikowi, który zażądał dla oskarżonych: **Olechnowicza, Borowskiego, Szendzielarza (Łupaszko) i Minkiewicza — kary śmierci, a dla oskarżonych Lidii Lwow i Wandy Minkiewicz kary dożywotniego więzienia.**

Prokurator stwierdził na wstępie, że oskarżeni są typowymi przedstawicielami reakcji polskiej, którą wspólnota interesów klasowych łączyła z hitleryzmem. **Przewód sądowy wykazał nie tylko haniebną rolę kierownictwa wileńskiego okręgu AK współpracującego z niemiecką „Abwehrą" i gestapo — w mordowaniu partyzantów radzieckich i polskich działaczy demokratycznych oraz w dywersyjnej i szpiegowskiej robocie przeciwko Związkowi Radzieckiemu — ale ujawnił również, że w imię klasowych interesów wspólny język znaleźli hitlerowcy, angielski wywiad i ośrodki kierownicze Armii Krajowej.**

Proces dostarczył bowiem niezbitych dowodów, że haniebny sojusz wileńskiej komendy AK z Wehrmachtem i gestapo nawiązany został pod auspicjami i bezpośrednią kontrolą brytyjskiego wywiadu.

Omawiając przestępczą działalność oskarżonych w okresie okupacji, prokurator stwierdza, że Borowski, przedwojenny „dwójkarz" kontynuował swoją działalność wstępując do komórki wywiadowczej AK, która w imię interesów imperializmu anglo-amerykańskiego prowadziła dywersyjną i szpiegowską robotę przeciwko Związkowi Radzieckiemu i polskim działaczom demokratycznym, podporządkowując się hitlerowskiej „Abwehrstelle". Nawiązanie współpracy z hitlerowcami było osobistą „zasługą" Borowskiego, który **dla siebie i swojej grupy uzyskał broń i dokumenty od hitlerowców i często przeprowadzał swe zbrodnicze akcje pod ochroną hitlerowskich siepaczy.**

Oskarżony Olechnowicz — ciągnął dalej prokurator — przedwojenny oficer sanacyjny, pełen nienawiści do Zw. Radzieckiego i postępowego ruchu wyzwoleńczego, przystąpił w okresie okupacji do czynnej walki przeciwko partyzantom radzieckim. M. in. **wydał on podległej sobie brygadzie rozkaz zaatakowania partyzantów radzieckich w Puszczy Rudnickiej. Równocześnie pośredniczy w pertraktacjach pomiędzy „Abwehrstelle" a — utrzymującym stały kontakt z Londynem — komendantem wileńskiego okręgu AK gen. „Wilkiem" — Krzyżanowskim i oficerem brytyjskiego wywiadu Robertsem.**

Charakteryzując z kolei działalność okupacyjną oskarżonego Szendzielarza („Łupaszko") prokurator stwierdza, że **trudnił się on wyłącznie mordowaniem partyzantów radzieckich. Większość swych „akcji" uzgadniał Szendzielarz z oficerami hitlerowskimi.**

Podobnych przestępstw dopuściła się Lidia Lwow, która w okresie okupacji wchodziła w skład bandy Łupaszko i brała udział w licznych napadach na oddziały radzieckie.

„Jest logiczną konsekwencją uprzedniej drogi zdrady i zaprzaństwa epigonów faszyzmu — mówił dalej prokurator — że po wyzwoleniu działalność ich skierowana zostaje przeciwko władzom Polski Ludowej, przeciwko Wojsku Polskiemu i zbratanej z nim sojuszem Armii Radzieckiej. Oskarżeni na zlecenie wywiadu brytyjskiego rozpoczynają działalność szpiegowską i dywersyjną. Na polecenie przebywającego w Londynie gen. Kopańskiego oskarżony Olechnowicz wysyła za granicę raporty wywiadowcze z dziedziny wojskowej, politycznej i gospodarczej. Obok działalności szpiegowskiej Olechnowicz wykonując polecenie gen. Kopańskiego, przygotowuje patrole dywersyjne, przeznaczone do dokonywania aktów sabotażowych na wypadek trzeciej wojny światowej.

Z Olechnowiczem współpracuje po wyzwoleniu oskarżony Borowski, werbując agentów do siatki wywiadowczej i zbierając materiały szpiegowskie z dziedziny lotnictwa.

Równocześnie podporządkowany Olechnowiczowi przywódca band leśnych **Łupaszko, prowadzi krwawą działalność terrorystyczną, mordując żołnierzy WP i Armii Radzieckiej, działaczy demokratycznych, funkcjonariuszy bezpieczeństwa i MO — napadając na spółdzielnie, zarządy gminne i na chłopów Białostoczczyzny.** W skład dywersyjnych band, dowodzonych przez „Łupaszkę" — Szendzielarza, wchodzili oskarżeni: **Lucjan Minkiewicz, Lidia Lwow i Wanda Minkiewicz.** Towarzysząc „Łupaszce" brali oni udział w rozlicznych morderstwach i napadach.

Podsumowując czyny oskarżonych prokurator podkreśla, że **są to przedstawiciele anglo - amerykańskiej V kolumny**, którzy poprzez szpiegostwo, dywersję, dezorganizowanie życia państwowego chcieli wydać nasz kraj na pastwę obcemu imperializmowi. Za dolary przesyłane z ośrodków zagranicznych starali się przygotować grunt pod nową wojnę. **„Naród polski — powiedział prokurator — zdaje sobie sprawę, że działalność, jaką uprawiali oskarżeni, stoi na przeszkodzie pokojowemu budownictwu". Stwierdzając, że** wszystkie zarzuty aktu oskarżenia zostały w procesie całkowicie udowodnione, **prokurator zażądał w imieniu narodu polskiego kary śmierci dla oskarżonych: Olechnowicza, Borowskiego, Szendzielarza i Minkiewicza, a dla oskarżonych Lidii Lwow i Wandy Minkiewicz — kary dożywotniego więzienia.**

Obrońcy w obszernych wywodach usiłowali przedstawić oskarżonych tylko jako wykonawców zbrodniczych rozkazów ich zagranicznych mocodawców. Na tle ogromu zbrodni imperialistycznych agentur anglosaskich i ogromu zdrady narodowej przywódców rodzimej reakcji, którym oskarżeni byli podporządkowani — obrona usiłuje umniejszyć ich rolę i odpowiedzialność, wynikającą z potwierdzonych przewodem sądowym zarzutów aktu oskarżenia, obejmujących współpracę z okupantem, szpiegostwo, dywersję, terror, rabunki, morderstwa itp.

Obrona prosi również sąd o wzięcie pod uwagę wpływu, jaki na oskarżonych musiało wywrzeć w ich działalności reakcyjne wychowanie, jakie otrzymali w Polsce przedwrześniowej.

W konkluzji obrona prosiła dla oskarżonych o wyrozumiały, sprawiedliwy wyrok.

Po „ostatnim słowie" oskarżonych w którym prosili oni sąd o łagodny i sprawiedliwy wymiar kary — sąd zapowiedział wydanie wyroku na dzień 2 listopada br.

Ludzie pracy witają i popierają reformę systemu pieniężnego!

Robotnicy Czerwonego Widzewa

czynem dokumentują swą solidarność z uchwałą Rządu o reformie systemu pieniężnego

Punktualnie o godz. 2 zebrali się na sali wszyscy partyjniacy z pierwszej zmiany ZPB im. 1 Maja, aby wysłuchać referatu na temat wielkiej reformy systemu pieniężnego.

I sekretarz K. D. Widzew, **tow. Kominiak**, w jasnej, przystępnej formie zreferował ostatnią **uchwałę Rady Ministrów**. Zebrani pilnie wsłuchują się w tok jego słów. Na ich twarzach odbiło się zadowolenie w chwili, gdy mówił o ograniczeniu spekulacji o **doniosłym znaczeniu nowej ustawy**, która uzdrowi naszą gospodarkę, **uwolni ją od niepożądanych elementów**, co korzystając ze zdobytych różnymi ciemnymi sposobami kapitałów wykupywały towary, spekulowały, uniemożliwiając niejednokrotnie ludziom pracy zaopatrywanie się w potrzebne artykuły. Szmer uznania przeszedł po sali, gdy tow. Kominiak omawiał sprawę **podniesienia cen na wódkę**. Towarzysze dobrze zdają sobie sprawę, jak wiele złego wyrządza nadużywanie alkoholu, jak osłabia siły klasy robotniczej, która przecież ma wielkie zadanie do spełnienia — **wykonać Plan 6-letni.**

Obecni na sali grupowi agitatorzy, aktywiści partyjni w pełni zrozumieli swe zadania w chwili obecnej. Po referacie tow. Kominiaka padło jeszcze kilka pytań. Towarzysze pragnęli się upewnić, co do wszystkich punktów uchwały, aby potem móc dokładnie wszystko wyjaśnić, tłumaczyć i czuwać **nad wprowadzeniem reformy w życie.**

Wielkie doniosłe znaczenie ma nowa reforma. Bojowo, szybko i w pełni należy ją realizować. Nowa reforma — to wzmożenie potęgi Polski, to wzrost znaczenia naszego kraju na arenie międzynarodowej, to wyraz naszej spokojnej, pokojowej, twórczej polityki, która nie zmierza do wojny, a układa mocne fundamenty przyszłości, opartej na trwałym pokoju.

Towarzysze z ZPB im. 1 Maja dają temu wyraz w swych wystąpieniach. Nie są to wypowiedzi gołosłowne. Oto tutaj na zebraniu partyjnym, rodzi się nowy zryw. **Robotnicy samorzutnie występują z zobowiązaniami produkcyjnymi.** W ten sposób podkreślają zrozumienie wagi wielkiej reformy, manifestują głębokie swe zadowolenie ze zmiany systemu pieniężnego.

Instruktorka **tow. Szejak** przyrzeka wyuczyć 4 przewijaczki tak, aby wykonywały całkowicie swe bazy produkcyjne. **Tow. Janina Góralska**, prządka z cienkoprzędnej, oświadcza:

— **Podniosę wydajność mej pracy ze 127 do 128,5 proc. bazy akordowej.**

Za nią składa zobowiązanie **Janina Targowska** z przędzalni średnioprzędnej, **zapowiadając zwiększenie wydajności do 103 proc. wykonania bazy akordowej.**

— **O 8 proc. podniosę wydajność mej pracy** — deklaruje **Cecylia Maciejczak**, wznosząc jednocześnie okrzyki na cześć Pokoju, na cześć Rządu Polski Ludowej.

— **Podwyższę wykonanie mej bazy ze 105 do 115 procent** — ogłasza prządka **Anastazja Bojara.**

— **A ja ze 123 do 124** — mówi **Natalia Łazikowska** — prządka z cienkoprzędnej.

Występują teraz **ZMP-owcy:** pomocnik majstra, **tow. Teofil Elterman, zobowiązuje się zlikwidować postoje w swoim zespole i wzywa do współzawodnictwa kolegów z innych zmian.** Natychmiast odpowiada mu podmajstrzy z II zmiany, **tow. Zenon Piorkowski.**

Składa zobowiązanie urzędniczka administracji, **tow. Domicela Ciurapska**, a dalej **Leonarda Delega, Lucyna Majewska** — prządki, ślusarz montażowy **Adam Konatowicz**, majster **Arencki** i wielu innych.

Wszyscy zebrani witają każde zobowiązanie hucznymi oklaskami. Rozbrzmiewają gromkie okrzyki **na cześć Towarzysza Stalina, Tow. Bieruta**, na cześć mądrej, przewidującej, pokojowej polityki naszego Rządu.

Towarzysze rozchodzą się do swych zajęć pełni zapału, przepojeni świadomością, że **nowa reforma stanowi poważny krok naprzód w rozwoju i umocnieniu naszego kraju.** Tę świadomość przeniosą do szerokich mas.

* * *

W godzinach popołudniowych w **ZPB im. I Maja odbyła się wymiana pieniędzy oraz wypłata wyrównania.** Na wszystkich salach ustawiono stoliki, przy których delegaci i kierownicy zamieniali oraz wypłacali pieniądze.

Akcja przebiegała bardzo sprawnie.

* * *

W drugiej wielkiej fabryce Widzewa w **ZPB im. Hanki Sawickiej** odbyło się zebranie aktywu partyjnego i związkowego. Na zebraniu tym wielu robotników również wystąpiło z **zobowiązaniami produkcyjnymi**, pragnąc w ten sposób zadokumentować swą radość z wielkiej reformy oraz solidarność ze stanowiskiem naszego Rządu.

Między innymi szpularka **Jadwiga Frydrych, postanowiła podnieść swą produkcję o 10 proc. Pakowaczka, Helena Wróblewska, zwiększy wydajność pracy o 2 proc. Etykieciarka Wiktoria Pawlak także zapowiedziała podniesienie wydajności pracy o 2 proc.** pragnąc w ten sposób wyrazić swą solidarność z Uchwałą Rządu i czynem przyczynić się do dalszego wzmocnienia naszej Polski Ludowej.

Na cześć 33 rocznicy Rewolucji Październikowej

W tych dniach, na naradzie roboczej w ZPO im. Więckowskiego, wszyscy brakarze tych zakładów postanowili przystąpić do współzawodnictwa w celu uczczenia rocznicy Wielkiej Rewolucji. Inspektor kontroli technicznej, **ob. Cmel**, idąc śladem przodownicy **tow. Bombrych**, która w myśl podjętego na krajowej naradzie odzieżowców zobowiązania szkoli młode szwaczki — przyrzekła doszkolić wszystkich brakarzy, nie posiadających jeszcze pełnych kwalifikacji zawodowych.

Podejmując **współzawodnictwo o lepsze wyniki pracy, brakarze z ZPO im. Więckowskiego rzucili wezwanie do szlachetnej rywalizacji brakarzom Zgierskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego.**

Palacze kotłowni odpowiadają na apel tow. CHAJTA

Płyną bez przerwy zobowiązania oszczędzania węgla w fabrykach

Każdego dnia wzrasta liczba palaczy, którzy w odpowiedzi na apel tow. Chajta z Zakładów im. Wiosny Ludów przystępują do nowego współzawodnictwa w celu uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej oraz Światowego Kongresu Pokoju. Podejmowane codziennie zobowiązania zaoszczędzenia poważnych ilości węgla w kotłowniach łódzkich zakładów przemysłowych są wyrazem pogłębiającego się stale socjalistycznego stosunku do pracy łódzkiej klasy robotniczej.

Tow. Ignacy Dura, palacz z Fabryki Dywanów i Pluszu im. Tadka Ajzena nadesłał do redakcji „Głosu" pismo, w którym w imieniu wszystkich palaczy z tych zakładów podaje:

„Na wezwanie do współzawodnictwa w oszczędzaniu węgla, wystosowane do wszystkich palaczy przez tow. Chajta — palacze Fabryki Pluszu i Dywanów im. Tadka Ajzena zobowiązują się **zaoszczędzić dziennie 500 kg węgla, co daje miesięczną oszczędność 13 ton".**

Również palacze **Rudzkiej Farbiarni i Wykończalni „Pierwsza" tow. tow. Teodor Rudzkarski, Stanisław Rutkowski i Józef Pietrzykowski**, odpowiadają na wezwanie tow. Chajta do udziału we współzawodnictwie oszczędnościowym i zobowiązują się **zaoszczędzać 1 tonę węgla dziennie.**

Od palaczy Elektrowni Łódzkiej otrzymaliśmy pismo następującej treści:

„My, palacze Nowej Kotłowni ze zmiany I — Kapuściński, Staliński i Lewandowski oraz pomocnik Orłowski, obsługujący duże jednostki, w odpowiedzi na wezwanie tow. Chajta, postanowiliśmy zaoszczędzić przy każdorazowym odstawieniu i łączeniu kotłów **3.400 kg. węgla dziennie.** Jednocześnie zobowiązujemy się do wcześniejszego odstawiania węgla gatunku dobrego, spalając na jego miejsce miał. Czynem tym, podjętym **dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej, pragniemy jednocześnie dać dowód, że w pełni solidaryzujemy się z wysiłkami naszego Rządu w walce o pokój i dobrobyt".**

Na wezwanie tow. Chajta odpowiedzieli również **palacze z ZPB im. 1 Maja.** Zmniejszyli oni o 6 kilogramów zużycie węgla, potrzebnego na wyprodukowanie jednej tony pary. Oprócz tego na wniosek kierownika kotłowni ZPB im. 1 Maja postanowiono wprowadzić ogrzewanie wodne zamiast parowego, **co przyniesie 4 tony węgla oszczędności dziennie.**

Nasi korespondenci piszą

Wagon kolejowy to nie knajpa

Często jeżdżę pociągami na trasie Łódź-Kaliska — Łowicz. Powracają nimi z pracy robotnicy ze Strykowa, Głowna, Łowicza, zwłaszcza pociągami, odchodzącymi z Łodzi-Kaliskiej o godz. 15.40 i 16.53. W dużej części są to robotnicy, zatrudnieni na budowlach. Szczególnie w dni wypłat (10, 20, 30 każdego miesiąca), ale również dość często i w inne dni, można zaobserwować taki obraz:

Do wagonu wchodzi pięciu lub więcej mężczyzn, mających już dobrze w czubie. Jeśli jest miejsce w przedziale, to zajmują je, jeśli nie, siadają na korytarzu wagonu, tarasując przejście innym podróżnym. Po kilku minutach pojawia się litr wódki i zaczynają wszyscy po kolei z niego pić (często nie kończy się na jednym litrze). Po tej libacji następuje hałaśliwa rozmowa, padają słowa wulgarne i ohydne. Świadkami tego są podróżni. Często kobiety i młodzież szkolna.

W pociągach tych należało by wprowadzić osobne wagony dla młodzieży, zaś owymi pijakami powinny zainteresować się władze kolejowe, gdyż wagon kolejowy — to nie knajpa.

W. Janik
korespondent „Głosu"

WZROST PRODUKCJI PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

OBRABIARKI /w tonach/: 1949 — 100%; III KWARTAŁ 1950 — 141%

MASZYNY ROLNICZE: 1949 — 100%; III KWARTAŁ 1950 — 120%

PRZYCIĘTO PAZURY SPEKULANTOM

Reforma waluty zapewnia dalszą poprawę bytu klasie pracującej — stwierdzają robotnicy ZM im. Strzelczyka

Robotnicy z **Z. M. im. Strzelczyka**, podobnie jak i cały łódzki świat pracy, z uznaniem przyjęli **zmianę systemu pieniężnego.** Wszyscy dokładnie zapoznali się z treścią ogłoszonej uchwały i widzą w niej jeszcze jeden dowód, że **Państwo Ludowe zmierza do podniesienia ogólnego dobrobytu**, do dalszej stabilizacji gospodarczej i wszelkimi sposobami **zwalcza spekulację.**

— Obcięto pazury spekulantom i wyzyskiwaczom — stwierdza **ob. Rudolf Kotynia** — elektromonter. Teraz dopiero widać wyraźnie, kto miał znaczne kapitały, uzyskane na nieuczciwych kombinacjach. Kombinatorzy będą musieli wyciągnąć z pończoch na światło dzienne miliony, złupione z ludzi pracy. Ich interesy na dolarach i złocie również zostają ukrócone.

— Ja zarabiam około 22.000 zł. miesięcznie, będę otrzymywał teraz około 660 zł. Ale i ceny przecież spadły w tym samym stopniu. Na przykład paczka „Mocnych", która kosztowała 80 zł., teraz kosztuje 2 złote 40 groszy. Zapałki — 5 zł., teraz 15 gr., butelka piwa 40 zł. teraz 1.20. Jedynie tylko ceny wyrobów monopolu spirytusowego poszły w górę. Dobrze jednak, że wódka zdrożała o 50 proc. Będą ludzie mniej pić, co im wyjdzie tylko na dobre.

Ogólnie można powiedzieć, że ostatnia niedziela przyniosła zgryzotę spekulantom i pijakom, a tych nikt nie żałuje. Porządni ludzie zyskali na tej zmianie".

Tow. Zenon Drozdowski, ślusarz maszynowy mówi:

— W domu, gdzie mieszkam, mam sąsiadów, od wielu lat nigdzie nie pracujących, a którym znakomicie się powodziło. Oni na pewno stracili na zmianie pieniędzy. I słusznie, że tak się stało, że różne niebieskie ptaki - spekulanci — poniosą poważne straty. Ludzie pracy nie doznają uszczerbku. Właśnie dzisiaj u nas nastąpi wypłata. I już dzisiaj będziemy mieli nowe pieniądze. Kwoty, które temu i owemu pozostały z poprzedniej wypłaty, będziemy mogli zmienić w dniu 2 listopada w naszych zakładach. Ale mało kto spośród nas będzie zmieniał większe sumy. Ale i im na dalszą metę reforma się opłaca.

— Każdy, z kim się rozmawia — kończy tow. Drozdowski — cieszy się, że nasze życie stale ulega poprawie i stabilizuje się, czego najlepszym dowodem jest wprowadzenie nowego systemu pieniężnego".

Tabela kursowa Narodowego Banku Polskiego

Narodowy Bank Polski stosuje następujące kursy przy kupnie i sprzedaży dewiz i pieniędzy zagranicznych:

DEWIZY Kupno zł	DEWIZY sprzedaż zł		PIENIĄDZE ZAGRANICZNE			Kupno zł	sprzedaż zł
99,75	100,25	ZSRR clear	100	rubli		—	—
11,17	11,23	Anglia	1	funt sterl.	1)	11,15	11,22
—	—	Austria	100	peso		27,—	30,—
8,94	8,98	Australia	1	funt austr.		8,40	8.60
—	—	Argentyna	100	szyl. austr.		15—.	15.50
7,98	8,02	Belgia	100	fr. belg.		7,90	8.05
—	—	Brazylia	100	cruzeiro		12,—	14,—
7,98	8,02	Czechosłowacja	100	kr. czech.	2)	4,90	5,—
57,77	58,05	Dania	100	kr. duńsk.	3)	50.—	55.—
11,46	11,52	Egipt	1	funt eg.		9,50	10,—
—	—	Finlandia	100	mk. fińsk.		1,10	1,40
1,14	1,145	Francja	100	fr. franc.	4)	1,10	1.15
11,17	11,23	Izrael	1	funt izrael.		8,50	9,—
—	—	Jugosławia	100	din.	5)	2.—	2,50
105,—	105,52	Holandia	100	hfl.	6)	95,—	105,—
3,85	3,87	Kanada	1	dol. kan.		6,83	3,87
55,86	56,14	Norwegia	100	kr. norw.	7)	50,—	55,—
3,99	4,01	St. Zj. A. P.	1	dol. USA		3,98	4,02
92,20	92,66	Szwajcaria	100	fr. szw.		92,—	93.—
77,11	77,49	Szwecja	100	kr. szwedzk.	8)	70,—	75,—
—	—	Węgry	100	forintów	9)	14,—	15,—
—	—	Włochy	100	lirów it.	10)	0,65	0,70

1 gram czystego złota równa się zł 4,50,

Bank skupuje:

1) banknoty uszkodzone lecz nadające się do skupu oraz banknoty dolarowe emisji sprzed roku 1928, tzw. długie wg. stawek obniżonych o 5 proc.

2) bilon — tylko dolary St. Zjedn. AP i kanadyjskie oraz fr. szwajc., funty ang. i korony szwedzkie po cenie banknotów, obniżonej o 10 proc.

1)	tylko w odcinkach do	funta	1	6)	„	„	hfl	100
2)	„ „ „	kcs	50	7)	„	„	nkr	50
3)	„ „ „	dkr	10	8)	„	„	skr	50
4)	„ „ „	ffr	1000	9)	„	„	for	10
5)	„ „ „	din	50	10)	„	„	lit	1000

Tabela Nr 34 przestaje obowiązywać.

Dzięki ustaleniu wysokowartościowego pieniądza uzyskamy właściwe odbicie naszej rosnącej siły gospodarczej i słuszny stosunek do walut państw kapitalistycznych, co uniemożliwi zagranicznym kapitalistom ciągnięcie niczym nieuzasadnionych korzyści w obrocie walutowym z naszym krajem.

Dzięki reformie walutowej złoty polski jako nasz narodowy pieniądz zajmie w układzie walut międzynarodowych miejsce, odpowiadające naszej faktycznej sile gospodarczej.

(Z uchwały Prezydium Rady Ministrów).

Nie pozwolimy bruździć wrogom!

Klasa robotnicza w pełni docenia znaczenie reformy

Tow. Kłosiewicz mówi o obowiązkach członków Partii w chwili obecnej

— Kiedy przeczytałem w gazecie wiadomość o **uchwale Rady Ministrów w sprawie zmiany systemu pieniężnego** — mówi tow. Kłosiewicz, brygadier z Zakładów Wytwórczych Aparatów Telefonicznych — z dumą pomyślałem o tym, że nasz nowy **złoty oparty jest o złoto. Mamy teraz trwałą, wartościową walutę. Świadczy** to dobitnie, jak bardzo wzmocniła się gospodarczo nasza Polska Ludowa. A to przecież zawdzięczamy naszej pracy.

— Cieszę się — stwierdza dalej tow. Kłosiewicz — **że różni waluciarze, spekulanci, posiadacze wielkich kapitałów tak za jednym zamachem dostali porządnie w skórę. Skąd mieli pieniądze, za które wykupywali towary ze sklepów, aby nimi spekulować? Zarabiali na nas, na ludziach pracy. Dlatego nic dziwnego, że mają oni powody do narzekania. Natomiast my, robotnicy, jesteśmy zadowoleni.**

— Zastanawiałem się, jak to będzie po przeliczeniu. **Żaden z pracowników nic na tym nie straci. Przy nowej walucie zarobki i ceny utrzymają się na tym samym poziomie.** Za mój zarobek, obliczony w nowych złotówkach, będę mógł kupić to samo, co dawniej. Na wymianie nie stracimy, gdyż nie mamy przecież kapitałów. A te nieznaczne różnice, które tu i ówdzie powstały rychło zostaną wyrównane.

Tow. Kłosiewicz jest członkiem Partii. Rozumie też, że obecna chwila **nakłada na niego poważne obowiązki.**

— Wyjaśniam wszystkim swym towarzyszom pracy, a zwłaszcza bezpartyjnym, dlaczego reforma została przeprowadzona. Przecież pomoże ona nam wykonać Plan 6-letni, który zapewni wszystkim ludziom pracy dobrobyt. Reforma wiele pomoże nam w tych twórczych wysiłkach, porządkując nasze finanse, ograniczając bazę wroga klasowego itp.

— To wszystko trzeba ludziom dokładnie wytłumaczyć. Zwłaszcza, że ci, którzy słusznie zostali mocno uderzeni po kieszeni — spekulanci i kapitaliści — usiłują bruździć, siać zamęt. Ukrócimy ich zakusy.

— Będę uświadamiał wszystkich, ile my, robotnicy, zyskujemy na reformie, a kto i dlaczego chce teraz działać na szkodę.

— Muszę się również zająć tym, aby moi towarzysze mieli jak największe ułatwienia przy wymianie swych pieniędzy. Trzeba sobie nawzajem pomagać. Na moim oddziale zbierzemy od wszystkich pracowników stare pieniądze i wymienimy je za pośrednictwem naszego przedstawiciela. Nikt nie będzie musiał chodzić sam do banku i nikt nie będzie tracił czasu na wyczekiwanie w kolejkach.

— Myślę — kończy tow. Kłosiewicz swą wypowiedź — że jeśli wszyscy członkowie Partii zajmą się energicznie tymi sprawami, gdy wykażą czujność klasową i co najważniejsze świecić będą własnym przykładem to wrogowie nasi niczego nie osiągną.

Klasa robotnicza i masy pracujące pod kierownictwem naszej Partii udzielą im mocnej odprawy.

Reforma walutowa zabezpiecza interesy pracujących, natomiast ogranicza elementy kapitalistyczne zarówno w mieście jak i na wsi.

(Z przemówienia Min. Skarbu tow. K. Dąbrowskiego).

Położyć kres niecnemu wyzyskowi

Bogacze wiejscy wykorzystują dzieci szkolne

Bogacz wiejski, to wyzyskiwacz bez **skrupułów**, którego żądza zysku nie zna granic. Nie przebiera też w środkach, mogących prowadzić do osiągnięcia korzyści, a żeruje chętnie, gdyż przychodzi mu to łatwiej **na biednych i słabych.**

Do takich pijawek należy **bogacz Knapski**, ze wsi Pruska Kolonia, gm. Głuchów, pow. skierniewicki. Posiada 20 ha ziemi, na której pracują dwai ludzie najemni. Knapski zaś od rana do wieczora dozoruje „swych parobków".

Zachłanność Knapskiego, jak i wszystkich bogaczy, nie zna miary. Gospodarstwo, przynoszące wysokie zyski, nie zadowalało jego apetytów, wobec czego otworzył sklep w Skierniewicach — który prowadzi jego żona, w sklepie sprzedaje produkty rolne ze swego gospodarstwa. Zysk się w ten sposób podwaja.

Ale najbardziej oburzający jest fakt, że Knapski w okresach największego nasilenia robót w polu, nie chcąc się sam trudzić, **wynajmuje dzieci szkolne**, mało i bezrolnych chłopów na czas wolny od lekcji, **płacąc im za to grosze.**

Każdy wyzysk wywołuje odrazę, ale niewątpliwie najohydniejszy jest wyzysk dzieci.

Dlatego Gminna Rada Narodowa w Głuchowie winna wreszcie **położyć kres niecnym praktykom bogacza, a za wyzyskiwanie nieletnich ukarać go z całą stanowczością prawa.**

Złóż ofiarę na odbudowę Warszawy

Robotnicy ZPB im. Dzierżyńskiego
witają czynem wielką reformę

Wymiana pieniędzy w ZPB im. Dzierżyńskiego Oddz. B.

Godzina 13,30. Na dziedzińcu fabrycznym ZPB im. Feliksa Dzierżyńskiego panuje ożywiony ruch. To robotnicy tkalni oraz przędzalni oddziału „B" opuszczają sale produkcyjne po skończonej zmianie. Tu i ówdzie niektórzy przystają, tworzą małe grupki i gorąco dyskutują. Treścią rozmów jest reforma walutowa.

Nagle rozmowy milkną, bo wszyscy dowiadują się, że robotnicy ich Zakładów **składają właśnie zobowiązania, przemawiając przez radio. Cała załoga ZPB im. Dzierżyńskiego słucha z napięciem zobowiązań podejmowanych przez swych towarzyszy pracy.**

Kolejno: tkaczka, prządka i kierownik tkalni zgłaszają swe zobowiązania.

A więc tkaczka ob. **Maria Brygg** postanawia podnieść wykonie bazy o 2 proc. Po niej składa również zobowiązanie tkaczka, **tow. Helena Ślusarek** przyrzekając z okazji zmiany pieniądza podnieść wydajność ze 145 proc. do 146 proc. Prządka **Aniela Smak** podniesie swą dotychczasową wydajność o 1 proc. Kierownik tkalni elektrycznej **ob. Jan Szelest** zobowiązuje się podnieść wydajność tkalni o 2 proc. i pomóc ZMP-owcom przy organizowaniu drugiej z kolei brygady młodzieżowej, pracującej metodą **Aleksandra Czutkicha.**

Ob. **Eugeniusz Gromek** krojczy składalni składając zobowiązanie podniesienia wykonania bazy ze 176 proc. na 178, oświadcza:

Czynię to dlatego, ponieważ rozumiem wielkie znaczenie wprowadzonej reformy walutowej. Wiem, że **dzięki reformie jeszcze bardziej wzmocnimy naszą gospodarkę i przyśpieszymy wykonanie Planu 6 letniego.** Jestem głęboko przekonany, że głównym celem reformy walutowej jest **podniesienie bytu mas pracujących.** Dlatego też my, robotnicy, **podjęciem nowych zobowiązań produkcyjnych pragniemy zapewnić nasz Rząd robotniczo-chłopski iż w pełni doceniamy i uznajemy słuszność jego polityki.**

* * *

Robotnicy ZPB im. Dzierżyńskiego podejmując w dniu wczorajszym swe zobowiązania udowodnili, że rozumieją najgłębszy sens uchwały Sejmu i Rządu o reformie systemu pieniężnego, zmierzającej przecież do wzmocnienia potęgi naszej Polski Ludowej — poważnego ogniwa w światowym froncie pokoju.

Ich skromne, lecz świadczące o szczerej i wielkiej ofiarności zobowiązania są wspaniałym przykładem szybkiej, oddolnej odpowiedzi mas na ostatnią uchwałę naszego Rządu, — odpowiedzi rozumiejącej jego intencje i wzmacniającej w praktyce jego zamierzenia.

Fakt, że podobne zobowiązania podjęte zostały jednocześnie przez robotników ZPB im. 1 Maja i ZPB im. Hanki Sawickiej świadczy, że nowa oddolna inicjatywa wyrosła na szerokiej bazie rewolucyjnej klasy robotniczej Łodzi i że ma przed sobą ogromne możliwości rozwoju.

Powrót robotników rolnych PGR z wycieczki do ZSRR

Dnia 26 bm. powróciła z ZSRR 105-osobowa wycieczka robotników Państwowych Gospodarstw Rolnych. — Na zdjęciu: fragment grupy uczestników wycieczki na Dworcu Gdańskim. Druga z lewej Magdalena Figur — traktorzystka

Młodzież Stolicy
czci 32 rocznicę powstania Komsomołu

WARSZAWA (PAP). — W dniu 30 bm. salę Teatru Polskiego wypełnił warszawski aktyw ZMP, by uczcić 32 rocznicę powstania bohaterskiego Wszechzwiązkowego Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży — Komsomołu — wiernego pomocnika WKP(b).

W uroczystości wzięli udział: przedstawiciel KW PZPR — tow. Daniłowicz oraz sekretarze Zarządu Głównego ZMP — Rutkiewicz, Ociepka i Nowocień. Na uroczystość przybył II sekretarz ambasady ZSRR — p Kuźniecow.

Zebrani serdecznie manifestowali na cześć młodzieży radzieckiej. Młodzież wznosiła raz po raz entuzjastyczne okrzyki na cześć czołowego oddziału młodzieży całego świata w walce o pokój i postęp—Komsomołu i jej kierownika i wychowawcy — WKP(b).

Referat przewodniczącego Zarządu Stołecznego ZMP — Kozłowskiego o pracy i walce Komsomołu przerywany był długotrwałymi oklaskami. **„STALIN — POKÓJ — BIERUT", „KOMSOMOŁ — ZMP"** — skandowały setki młodych budowniczych Warszawy.

Wśród niemilknących owacji warszawski aktyw ZMP postanowił wysłać do WLKZM depeszę z serdecznymi pozdrowieniami.

Klasa robotnicza zrozumiała...
Sprawny i szybki przebieg akcji wymiany we wszystkich zakładach pracy

W dniu wczorajszym we wszystkich zakładach pracy akcja wymiany pieniędzy przebiegała sprawnie i szybko. W wielu też zakładach wypłacano wczoraj wyrównanie.

Już od samego świtu aktyw partyjny i związkowy zakładów pracy wyjaśniał, na salach produkcyjnych robotnikom poszczególne punkty uchwały, jej cele oraz przyczyny, dla których została podjęta i wprowadzona w życie. Wszędzie odbywały się zebrania aktywów, organizacji partyjnych, podstawowych i oddziałowych. Grupowi, agitatorzy, mężowie zaufania wyczerpująco tłumaczyli mniej świadomym robotnikom, wskazując na korzyści, które uzyskają kraj i klasa robotnicza dzięki zmianie systemu pieniężnego, dzięki oparciu naszej waluty na złocie.

Na terenie DZIELNICY ŚRÓDMIEŚCIE-Prawa odbyło się wczoraj 45 zebrań aktywów. W zakładach, należących do DZIELNICY STAROMIEJSKIEJ — w ZPB im. Marchlewskiego, ZPB im. Harnama, ZPDz im. Duracza, już od godz. 6 rano odbywały się zebrania aktywu związkowego i partyjnego. Mężowie zaufania oraz specjalnie wybrani delegaci sporządzili listy tych osób, które złożyły pieniądze do wymiany. W ZPDz. im. Duracza, ZPPasm. Łódź-Północ wypłacono wyrównanie w nowych pieniądzach.

Pomyślnie rozwijała się akcja w zakładach na terenie DZIELNICY GÓRNA-PRAWA. W godzinach popołudniowych w ZPW im. Gwardii Ludowej, ZPW im. Świerczewskiego, w ZPW im. Waryńskiego i ZM im. Strzelczyka robotnicy otrzymali wyrównanie oraz zamieniono im stare pieniądze na nowe.

W ZAKŁADACH IM. STALINA o godzinie 16 odbyły się na wszystkich oddziałach zebrania organizacji partyjnych. Członkowie Partii wykazali dużą aktywność, uświadamiając szerokie rzesze robotnicze i przestrzegając porządku przy wymianie pieniędzy oraz przy wypłacie wyrównania.

Jak zawiadamia nas korespondent, tow. Grzesiak, na terenie „G" po porannej odprawie aktywu sprawnie zorganizowano całą akcję. Odpowiedzialnymi uczyniono kierowników sali.

Robotnicy w licznych wypowiedziach dawali wyraz swemu zadowoleniu z wprowadzenia w życie nowej waluty. Podkreślali oni z uznaniem, że nowa uchwała ukróci spekulację ciemnych elementów, wprowadzających zamieszanie na rynkach.

Przebieg pierwszego dnia wejścia w życie nowej uchwały stanowił najlepszy dowód, jak słuszne i konieczne było posunięcie naszego Rządu. Klasa robotnicza zrozumiała w pełni, że zmiana systemu pieniężnego, to jeszcze jeden wyraz dbałości naszego Rządu i naszej Partii o gospodarkę narodową kraju, o podniesienie stopy życiowej mas pracujących, o rozwój dobrobytu i przyśpieszenie budowy socjalizmu.

Klasa robotnicza doskonale zdaje sobie sprawę, że owa wielka reforma jest wyrazem walki klasowej, że godzi w tych, którzy przeszkadzali nam w spokoju realizować nasz Plan 6-letni, a masom pracującym zapewnia szczęśliwą, jasną przyszłość.

Ze wszystkich założeń reformy walutowej wynika, że jest ona przeprowadzona zgodnie z interesem naszego kraju, zgodnie z interesem wszystkich pracujących w mieście i na wsi.

(Z przemówienia Min. Skarbu tow. K. Dąbrowskiego).

Sklepy będą otwarte w dniu 1 listopada
Inicjatywa pracowników handlu uspołecznionego

WARSZAWA (PAP) — Zmiana systemu pieniężnego wymagała w niedzielę, 29 października zamknięcia tych sklepów, które normalnie otwarte są w dni świąteczne. Pełne zakupy za nowe pieniądze mogły być dokonywane przez świat pracy w dniu następnym, w miarę wypłat zarobków.

W związku z tym w dniu 30 bm. **delegacje pracowników handlu uspołecznionego** z terenu Warszawy, a mianowicie: 3 warszawskich PDT oraz szeregu sklepów MHD i Warszawskiej Spółdzielni Spożywców złożyły na ręce ministra Handlu Wewnętrznego rezolucje, w których występują z inicjatywą otwarcia sklepów w dniu 1 listopada br. dla ułatwienia zakupów ludziom pracy.

W rezolucji pracowników popularnego w Warszawie sklepu spożywczego MHD nr 59, przy ul. Brackiej 22 czytamy m. in.:

„Powyższy wniosek motywujemy chęcią udogodnienia światu pracy zakupu artykułów spożywczych, jako artykułów pierwszej potrzeby".

Załogi pracownicze wszystkich Powszechnych Domów Towarowych w Warszawie jednomyślnie uchwaliły otwarcie wszystkich PDT w dniu 1 listopada. **„Będzie to nasz skromny wkład, ułatwiający masom ludzi pracy zaopatrzenie się w artykuły pierwszej potrzeby za nasz nowy trwały pieniądz".**

Do inicjatywy tej zgłosiła akces również Naczelna Rada Zrzeszeń Kupieckich, idąc w ślad obywatelskiego stanowiska pracowników handlu uspołecznionego.

Doceniając tę inicjatywę, minister Handlu Wewnętrznego wyraził zgodę i polecił otwarcie sklepów w dniu 1 listopada br. w całym kraju w godzinach od 8 do 19.

Dla umożliwienia pracownikom handlu wzięcia udziału w tradycji odwiedzania w tym dniu grobów zmarłych, praca w sklepach ma być zorganizowana na zmiany.

Spojrzenie na Nowe Niemcy (III)
ROZMOWY Z LUDŹMI

W czasie naszej podróży po Niemieckiej Republice Demokratycznej mieliśmy okazję rozmawiać z wieloma ludźmi: robotnikami, inżynierami, urzędnikami, chłopami młodymi i starymi, członkami różnych partii i bezpartyjnymi, ludźmi najrozmaitszych przekonań i poglądów. Tematem rozmów były **obecne warunki życia oraz perspektywy na przyszłość, sytuacja poszczególnych zakładów pracy oraz całokształt zagadnienia niemieckiego.** Każdy z naszych rozmówców opowiadał nam o swym życiu, **jak to było kiedyś i jak to się zmieniło.** Przytoczymy tu kilka fragmentów tych rozmów, pozwalających zorientować się co do oblicza ludzi nowych Niemiec, ich nastawienia, celów i dążeń.

Na początku pewne uwagi ogólne. Przyjmowano nas, polskich dziennikarzy, wszędzie **z wielką życzliwością i nieukrywaną sympatią. Rozmawiano z nami jak z przyjaciółmi** tzn. szczerze, bez omijania spraw drażliwych i bez upiększania. Z ogromną satysfakcją mogliśmy stwierdzić na podstawie naszego doświadczenia, jak głębokie zmiany nastąpiły w psychice narodu niemieckiego na terenie NRD, w jego ustosunkowaniu się do Polski w szczególności. Nasi rozmówcy nie tylko opowiadali nam o swoich sprawach, ale **dopytywali się z wielkim zainteresowaniem o to, co się dzieje w Polsce.** Wielu z nich przebywało w Polsce, bądź jako pochodzący z naszych ziem zachodnich, bądź w czasie wojny.

A więc np. **burmistrz miasta Halle, Arno Schulz,** był u nas rok czasu jako jeniec wojenny. Z wdzięcznością wspomina, że życie zawdzięcza troskliwej opiece lekarzy polskich, którzy wydobyli go z ciężkiej choroby. Arno Schulz jest członkiem partii liberalnej (LDP). Przed wojną był urzędnikiem na kolei. W 1937 r. przedstawiono go do awansu, a jednocześnie podsunięto mu do podpisania zgłoszenie do NSDAP. Odmówił. Został natychmiast zwolniony z pracy, a podczas wojny posłany do karnej kompanii. O hitleryźmie i wojnie mówi z nienawiścią. To samo uczucie żywi w stosunku do amerykańskich imperialistów. Ci, powiada, chcą dalej prowadzić dzieło Hitlera. Kultywują faszyzm w strefach zachodnich, wskrzeszają armię faszystowską jako narzędzie dla przygotowywanej przez nich wojny. **Drogę ocalenia Niemiec i utrwalenia pokoju widzi Arno Schulz w realizacji haseł Frontu Narodowego, w ścisłej współpracy wszystkich demokratycznych i pokojowych sił Niemiec pod kierownictwem Socjalistycznej Partii Jedności.**

W tym samym mieście Halle długo rozmawialiśmy z przodownikami pracy, **Paulem Wolffem i Kurtem Opitzem** z fabryki pomp, laureatami nagrody państwowej I klasy; przyznanej im za zorganizowanie załogi fabryki do walki o oszczędność i zlikwidowanie „wąskich gardeł", o systematyczne przekraczanie planu produkcyjnego.

Kurt Opitz był jeńcem wojennym w ZSRR, gdzie nauczył się przodujących metod pracy i organizacji.

Do swego miasta rodzinnego wrócił przed rokiem i natychmiast przystąpił do przeniesienia doświadczeń zdobytych w ZSRR na grunt swej fabryki. Wraz z Wolffem stworzył on komisję dla realizacji pomysłów racjonalizatorskich, która potrafiła wciągnąć całą załogę do walki o systematyczne ulepszanie metod pracy. Dzięki temu ruchowi fabryka pomp osiągnęła bardzo poważne sukcesy, a inne zakłady zaczęły stosować ich metody. — **Wszystko zawdzięczamy towarzyszom radzieckim** — mówił nam Opitz. **U nich nauczyłem się ciągle iść naprzód i troszczyć się o całą fabrykę. Tego uczę obecnie moich towarzyszy.** Nasza fabryka nie jest już własnością kapitalisty. **Należy ona do nas, do ludu.** I dlatego musimy dbać o nią, jak o własny dom. **Nasi towarzysze zrozumieli to i dzięki temu odnosimy sukcesy.** Opitz i Wolff zadali nam wiele pytań dotyczących ruchu współzawodnictwa pracy i racjonalizatorstwa w Polsce.

Budowaną w szybkim tempie hutę w Brandenburgu zwiedziliśmy w dzień święta jej załogi. Puszczono właśnie pierwszy wytop z trzeciego pieca martenowskiego, wykończonego na sześć tygodni przed terminem, w ramach czynu, podjętego przez robotników na cześć wyborów. Hutnicy są podnieceni i dumni z odniesionego sukcesu. Wytop udał się znakomicie. — **Powiedzcie tam w Polsce** — mówi nam kierownik obsługi pieców, **starszy hutnik Beier — że my wytapiamy stal dla pokoju.** Nasza Niemiecka Republika Demokratyczna jest za pokojem i przyjaźnią z Polską. My zaś, wytapiając coraz więcej stali, wzmacniamy siłę naszej Republiki, podnosimy dobrobyt naszego kraju i dajemy przykład naszym braciom z zachodu, by poszli naszą drogą, drogą Frontu Narodowego.

Kierownik personalny huty, 29-letni **Georg Schuman** jest byłym uczestnikiem ruchu oporu w Niemczech. Był kolporterem literatury antyhitlerowskiej. Pokazuje nam odezwę przeciwko wojnie, która zachowała mu się z tamtych czasów. Oglądamy ją i czytamy skrupulatnie, jako materialny **dowód tego, że w klasie robotniczej nigdy, nawet w najgorszym okresie brunatnych zwycięstw, nie wygasła idea oporu, nie załamała się wiara w ostateczną klęskę Hitlera.** W odezwie znajdujemy miejsce piętnujące zbrodnie hitlerowskie, popełniane w okupowanej Polsce. Georg Schuman staje się nam z miejsca bardzo bliskim i drogim towarzyszem. On i jemu podobni drukowali i kolportowali te odezwy. Wielu z nich, większość zginęła pod katowskim toporem. **Schuman opowiada nam o swych towarzyszach, którzy życie oddali. On sam cudem uniknął śmierci. Następnie z dumą opowiada nam o wspaniałej załodze budującej hutę. 35 proc. załogi to byli przesiedleńcy. Pracują z takim samym zapałem jak wszyscy.**

Rozmawiamy z jednym z przesiedleńców. Nazywa się Kurt Berger, pochodzi spod Legnicy. Przedtem był drwalem i parobkiem. Od roku pracuje w hucie przy martenie. **Jest zadowolony, dostał 2-pokojowe mieszkanie, kredyt na zakup mebli i urządzenie się. Granica na Odrze i Nysie jest dla niego granicą pokoju.** Kurt Berger jest bezpartyjny, ale o Partii, o Socjalistycznej Partii Jedności mówi z zaufaniem i wiarą, że **słuszną wytyczyła drogę.** Doświadczył tego na samym sobie.

Wielka **wytwórnia kabli w Berlinie** należała przedtem do koncernu AEG. Obecnie jest przedsiębiorstwem znacjonalizowanym. Tu zetknęliśmy się z jednym z najwybitniejszych nowatorów niemieckich, z **inżynierem Augustem Czempielem,** laureatem nagrody państwowej III klasy.

Czempiel jest już człowiekiem nie młodym, ma 56 lat, w wytwórni kabli pracuje 34 lata. Pochodzi z Bytomia, syn górnika, rozumie jeszcze trochę po polsku. Otóż Czempiel — to niezwykle ciekawa postać. Ten doświadczony inżynier nie miał przed 1945 rokiem żadnej możliwości ujawnienia swego wybitnego talentu nowatora. — Dla kogo miałem to robić — mówi — dla akcjonariuszy AEG, którzy **widzieli w nas tylko dodatek do ich maszyn.** Dopiero po 1945 roku, gdy fabryka stała się dobrem narodu, ujawnił mi się sens mojej pracy. **W mojej ulubionej dziedzinie, w wytłaczaniu części metalowych, zacząłem walczyć o nowe metody.** Czempiel tłumaczy nam istotę swych **odkryć. Dzięki** wprowadzonym przez nie o nowym metodom, **jeden robotnik pracujący przy prasie, może zastąpić pracę kilkudziesięciu frezerów i tokarzy.** Jednocześnie zaoszczędza on połowę dotychczas zużywanego metalu.

August Czempiel jest bezpartyjnym. Uważa jednak za wskazane dodać, że wszystko, co zrobił, **zawdzięcza Partii. Bez jej pomocy nie przełamałby ogromnych trudności, jakie napotykał w realizacji swych pomysłów.**

Przy rozmowie z Czempielem obecny jest technik, Rudi Lange, który uwielbia inżyniera. Lange ma 33 lata. Był w niewoli radzieckiej i dopiero tam — opowiada nam — **zrozumiał, jak haniebnie okłamany został naród niemiecki.** Przełomowym momentem w jego życiu było przeczytanie biografii Stalina. **Lange ujrzał nowy świat i po powrocie z niewoli, w 1946 roku, wstępuje do Socjalistycznej Partii Jedności. Obecnie jest czynnym działaczem i aktywistą partyjnym, jednym z entuzjastycznych budowniczych nowych Niemiec.**

Tacy są niektórzy z ludzi, których poznaliśmy w nowych Niemczech. Przytoczone z nimi rozmowy dają pewne pojęcie o procesach, zachodzących w NRD, o kształtowaniu się nowego typu człowieka. Jedno jest pewne: budując nowe życie swego kraju, walcząc o jego jedność, o demokratyczne Niemcy, o pokój, ludzie ci żywią uczucia szczerej przyjaźni dla Związku Radzieckiego i dla Polski Ludowej.

J. Cywiak.

O „szewskim — poniedziałku"
i innych formach łazikowania

Już każdy z nas rozumie, że ustawa o reformie systemu pieniężnego ma doniosłe znaczenie dla dalszego rozkwitu dobrobytu w naszym kraju, dla pomyślnego rozwoju Polski Ludowej i dla dalszej owocnej walki o pokój.

Nic dziwnego, że ustawa przyczynia się do wszechstronnego wzrostu świadomości klasowej mas pracujących i znajduje swój pozytywny wyraz na tak ważnym odcinku, jakim jest socjalistyczna dyscyplina pracy. Robotnicy coraz lepiej rozumieją konieczność stałego jej wzmacniania i aktywnej walki z wszelkiego rodzaju łazikowaniem.

I dlatego wprowadzeniu w życie historycznej uchwały Sejmu i Rządu towarzyszyć będzie dalsza nieustępliwa walka o dyscyplinę pracy i dalsza poprawa w tej dziedzinie.

Załogi fabryczne, które podejmując Czyn Październikowy zmobilizowały się do zwiększonych wysiłków nie ścierpią, ażeby ktokolwiek zrywał plany i zobowiązania zakładu pracy urządzając sobie „szewski poniedziałek" w dzień poświąteczny, lub łazikując w inny sposób.

Administracje fabryczne i organizacje zawodowe również wyciągną ostre konsekwencje w stosunku do osób łamiących dyscyplinę pracy i działających tym samym na szkodę ogółu.

Powszechny wzrost świadomości z jednej strony i gotowość energicznej reakcji ze strony środowiska i kierowników zakładów pracy z drugiej skłonią niewątpliwie opieszalców i łazików do porzucenia swego niechlujnego stosunku do pracy, a w pierwszym rzędzie do stawiania się do pracy w dni poświąteczne.

Ze sportu
Zwyciężamy Bułgarię 1:0

Oczekiwany z wielkim zaciekawieniem **międzypaństwowy mecz piłkarski Polska — Bułgaria,** który rozegrany został wczoraj w Sofii wobec **25 tysięcy widzów, zakończył się zwycięstwem POLSKI 1:0 (1:0).**

Mecz prowadzony był w szybkim tempie i w warunkach dość ciężkich, gdyż podczas deszczu boisko było rozmokłe. Lepiej czuli się na nim gospodarze, którzy też chwilami przeważali nad naszą jedenastką. Zwycięską dla nas bramkę zdobył Cieślik w 33 minucie przed przerwą.

Całą naszą drużynę, jak donoszą z Sofii, cechowała wielka ambicja i wielka wola zwycięstwa.

Po meczu trener naszej reprezentacji nie ukrywał swej radości i podkreślał, że jest ona dla nas tym cenniejsza, że w drużynie naszej grała większość graczy reprezentacji B.

Przylot naszych piłkarzy do kraju **nastąpi w środę.**

Nowe placówki lecznicze
powstaną w Łodzi

Czyn Październikowy pracowników W. działu Zdrowia przy Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi przyczyni się w poważnym stopniu do zwiększenia placówek leczniczych w naszym mieście. Tak więc pracownicy szpitala Nr 2 oddadzą w dn. 7 listopada do użytku społeczeństwa nowowybudowane ambulatorium pracownicy szpitala Nr 11 urządzą i oddadzą na ten sam dzień oddział dla dzieci; pracownicy śródmiejskiego Ośrodka Zdrowia uruchomią gabinet zabiegowy ginekologiczny przy ul Próchnika 11 oraz poradnie dla dzieci przy ul Nowotki 21 i Kilińskiego 94.

Wykończona zostanie przedterminowo i udostępniona społeczeństwu nowa po dnia przeciwgruźlicza przy ul. Próchnika 11 oraz rozbudowany i wyposażony w najnowocześniejsze urządzenia ośrodek przy ul. Lubelskiej 7.

Jak przebiega wymiana?
Niepotrzebny pośpiech zwiększa kolejki oczekujących

Zbiorowa wymiana starych pieniędzy na nowe stanowi wielkie udogodnienie dla świata pracy. Nie trzeba tracić drogocennego czasu. Wystarczy złożyć posiadaną kwotę w dotych czasowej walucie na ręce męża zaufania, specjalnego delegata w zakładzie pracy lub przedstawiciela komitetu domowego, a ci przekażą ją do najbliższego punktu wymiany, gdzie zostaną natychmiast wymienione na nowe już banknoty. Szybko i praktycznie.

Unika się w ten sposób zbędnego wyczekiwania przed punktami wymiany, a co najważniejsze, usprawnia to pracę samego aparatu bankowego. Wszystko więc przemawia za stosowaniem tej formy załatwiania sprawy.

Niestety, okazało się, że jest w Łodzi sporo ludzi, którzy rezygnując z własnej wygody, wolą wystawać w kolejkach, zupełnie zbędnie tworzących się przed punktami wymiany.

Przypatrzmy się jednak bliżej tym wszystkim, którzy zajmują miejsca w owych kolejkach. Przeważają kobiety, jest ich przynajmniej 80 proc. Jak z tego wynika, przynajmniej sądząc z pozorów, w tym wypadku płeć piękna wykazuje o wiele mniej zmysłu praktycznego od mężczyzn.

* * *

Wychodzący z rannej zmiany robotnicy ZPB im. 1 Maja ze zdziwieniem spoglądali na przytupującą dla rozgrzewki zmarzniętych nóg spórą grupę ludzi, zgromadzoną przed punktem wymiany pieniędzy przy ul. Armii Czerwonej 54.

— Jak długo zamierzacie tu jeszcze wyczekiwać? — zapytywali, przechodząc obok. — Czy nie lepiej wymieniać pieniądze za pośrednictwem zakładu pracy? I po co ten cały pośpiech, przecież artykuły pierwszej potrzeby można jeszcze nabywać za stare pieniądze. — Paniusiu, idź lepiej pani do domu — rzuca ktoś pod adresem otulonej w wełniane chustki kobieciny. — Bo, jak mąż przyjdzie z pracy, a obiadu nie będzie, to awantura gotowa i wtedy żadne tłumaczenia nie pomogą.

Te uwagi odniosły widocznie skutek, gdyż wielu spośród wyczekujących przytakuje im i opuszcza kolejkę. I słusznie. Wymiana odbywać się będzie przecież aż do dnia 8 listopada, po co więc ten niczym niewytłumaczony pośpiech. Każdy zdąży, a już najlepiej uczyni, oddając swe pieniądze do wymiany w zakładzie pracy czy wybranemu w tym celu przedstawicielowi komitetu domowego.

* * *

Przed budynkiem **Powszechnej Kasy Oszczędności przy Alei Kościuszki 17** zebrał się długi szereg ludzi. Milicjanci, pracownicy PKO utrzymują wzorowy porządek. Czekający na wymianę załatwiani są szybko w kolejności zgłoszeń. W kolejce prowadzone są żywe rozmowy na temat zmiany systemu pieniężnego. Pojedyncze osoby, które opuszczają budynek po dokonaniu wymiany, otaczane są przez grupki ciekawych.

— Proszę pani, a czy trzeba się legitymować? — Nie, o, to dobrze! — Zażywna niewiasta, przybrana w stare, połatane palto, oddycha z ulgą.

— Wie pani — mówi do stojącej obok kobiety — przyjechałam dzisiaj rano z Łęczycy, aby tu w Łodzi, wymienić pieniądze. Do niedawna miałam sklep spożywczy, zostało mi z tego kilkaset tysięcy złotych, po co mają o tym wiedzieć znajomi w Łęczycy. Dlatego też przybyłam do Łodzi.

Tutaj w kilkusetmetrowej długości kolejce przeważa ludność zamiejscowa. Jak wynika z prowadzonych rozmów, większość, to bogacze wiejscy, sklepikarze i ludzie bez określonego zajęcia. Dlaczego przyjechali do Łodzi? Nie trudno to wytłumaczyć. **Za dobrze są znani w miejscach swego zamieszkania. Ciągle narzekali na brak pieniędzy, na brak środków do życia, a teraz okazało by się, że mieli ukryte kapitały, sięgające niejednokrotnie setek tysięcy, a nawet milionów złotych.**

* * *

Podobnie wygląda sytuacja w punkcie wymiany przy ul. Piotrkowskiej 57. Wśród czekających przeważają przyjezdni z terenu województwa. Z rozmów jasno wynika, że nie pracują, że chcą jak najszybciej dokonać wymiany. Widać tu również charakterystyczne postacie handlarek i handlarzy z Placu Tamfasiego i Placu Zwycięstwa. Skarżą się, że w sklepach włókienniczych nie można za stare pieniądze nabywać towarów i przez to stracili dobrą okazję zarobku na wymianie.

* * *

Te przypadkowo usłyszane rozmowy w całości potwierdzają przewidującą politykę naszego Rządu i Partii, których zarządzenia chronią szerokie masy pracujące przed wyzyskiem spekulantów i paskarzy.

To i owo

Nie „patyki" - a mocna waluta

Pamiętam, śpieszyło mi się kiedyś do pociągu — wziąłem dorożkę. Obywatel, że się tak gwarowo wyrażę, sałatą zajechał faktycznie dość szybko tudzież z tzw. fasonem przed Kaliski i mruga do mnie okiem: no — powiada — za taką kawalerską jazdę zdało by się ze 4 złote!

Kiedy jednak udając tzw. greka, wręczyłem mu żądaną kwotę, warknął z niezadowoleniem: cóż to — rzecze — naiwniaka pan struga? 4 złote, wiadomo, 4 setki...

Nie mogłem przyjąć do wiadomości tego „równania", niemniej nieraz się z nim jeszcze spotkałem. Ot, pewien kelner Gospody Ludowej obliczył mi kiedyś należność za obiad, machnął serwetką i szepnął uprzejmie: 2 złote 60... Oczywiście, chodziło mu o 260 złotych.

Innym razem jadę, uważacie, tramwajem, a tu dwóch podejrzanych typków opowiadało sobie o jakichś mętnych zyskach. — Cztery patyki — oświadcza jeden z nich — jak gdyby nigdy nic wczoraj w pokera zainkasowałem...

Nie trudno było się dorozumieć, że 4 „patyki" znaczyły w tym wypadku 4.000 złotych.

Dlaczego, proszę was, padają te przykłady, które, wiem, łatwo byłoby wam pomnożyć z waszej własnej praktyki i z doświadczenia? Ano, dlatego, że, choć należę do ludzi, którzy żyją z pracy i każdy grosz szanują, stwierdzić muszę, że dotychczasowa nasza waluta nie zawsze cieszyła się należytym szacunkiem. Po prostu, nie odpowiadała naszemu szybkiemu, stałemu rozwojowi gospodarczemu.

I z tego powodu te elementy, którym zarobek przychodził zbyt łatwo, spekulanci i kombinatorzy — przyzwyczajeni w czasie wojny do obrotu tzw. „młynarkami" czy „góralami", mieli do tego pieniądza stosunek lekceważący, bo mieli go za dużo, bo zawsze na rynku potrafili za kupiony towar zapłacić bez zgryzoty „patyka" więcej, niż człowiek pracy.

Dzięki reformie walutowej skończy się to lekceważenie. Otrzymujemy nowy, mocny, wysokowartościowy pieniądz, który daje nam, ludziom pracy, mocniejsze pozycje wobec kapitalistów, spekulantów — posiadaczy całych worków z „patykami".

I dlatego żadnemu ze spekulantów nie przyjdzie już zapewne nowej waluty nazywać „patykami". Choćby z tego powodu, że reforma walutowa łamie właśnie wszystkich spekulantów i ludzi „lekkiego zarobku" — jak patyki.

E. TAM.

Tematy dnia

Nowa złotówka

Kiedy dawniej sprzedawca, w którymś ze sklepów mówił do klienta, że brak mu jednego czy nawet dwóch złotych do pełnego wydania reszty, kupujący często wzruszał pobłażliwie ramionami, dodając tylko niekiedy — „dobrze — odbiorę sobie".

I rzeczywiście do pojedyńczej złotówki w starym układzie pieniężnym na ogół nie przywiązywano wielkiej wagi.

W dniu wczorajszym ukazały się już w obiegu nowe pieniądze, a między innymi i nowa niklowa złotówka.

Jakaż jednak wielka różnica (pomijając już wygląd zewnętrzny) istnieje pomiędzy tymi dawnymi, dziś zresztą jeszcze również ważnymi banknotami jednozłotowymi a nową złotówką. Tamtych trzeba było przynajmniej dwie, aby kupić za nie najtańszy cukierek, a ta?...

Przedstawia ona warość 1 kilograma chleba żytniego 97 proc. (93 grosze za kilogram) albo 8 małych bułek. Można za nią otrzymać przeszło 30 dkg oleju lub ponad 3 kg. soli, 19 dkg. cukru, trzy czwarte litra mleka, albo co dziennie w ciągu 10 dni „Głos Robotniczy".

Dzisiaj nasz stosunek do złotówki winien być już inny, nie tylko dlatego, że zmieniła ona swój wygląd zewnętrzny, ale przede wszystkim dlatego, iż jest ona oznaką przejścia do nowego okresu, okresu poprzedzającego stopniową obniżkę cen, gdzie nie tylko pojedyńcza złotówka, ale każdy ze 100 zawartych w niej groszy będzie coraz to zawierał większą wartość.

Ale dla tego ażeby stale wzrastała wartość złotówki trzeba ją szanować, nie tylko wtedy kiedy brzęczy w naszej kieszeni.

Trzeba ją szanować i wówczas kiedy leży w kasie, w której każdy z nas jest w równym stopniu udziałowcem, w kasie nad którą pieczę sprawuje nasze Państwo Ludowe, w kasie, która ma swoją „filię" w każdym zakładzie pracy.

Zapoznajemy się z cenami
wyrażonymi w nowych pieniądzach

W sklepach spożywczych panował wczoraj normalny ruch. Wprawdzie większość kupujących nie posiadała jeszcze nowych pieniędzy, **nie mniej każdy kto tego potrzebował mógł bez trudności dokonać zakupu niezbędnych artykułów, jak ziemniaki, wędliny, jaja, sól, chleb, owoce itp. korzystając jeszcze ze starych banknotów**, płacąc jednak według cen, wyrażonych w nowych pieniądzach.

Niemal wszyscy kupujący wielce interesowali się cenami. Na wystawach oraz na półkach wielu sklepów już wczoraj widniały karteczki z cenami poszczególnych towarów, wyrażonymi w nowych pieniądzach.

— Oto nowa cena chleba — mówi jedna z klientek **w sklepie PSS Nr. 319 przy ul. Zamenhofa 8.**

— Nie, to nie jest nowa cena — zaprzecza z uśmiechem kierownik sklepu, ob. **Głowacki. — Ceny przecież nie uległy zmianie, są jedynie wyrażone w nowych pieniądzach. A właściwie wszystko kosztuje tak samo, jak poprzednio.**

Wśród kupujących znajduje się ob. **Sabina Domińczak.** Mieszka ona wprawdzie przy ul. Rzgowskiej 13, ale zakupy tu przeprowadza, ponieważ pracuje w pobliżu, w Spółdzielni Pracy im. Dąbrowskiego. Właśnie skończyła swe zajęcie i wracając do domu, wstąpiła po drodze do najbliższego sklepu.

Ob. Domińczak potakuje kierownikowi. — Tak, stwierdza — ceny są takie same, zdrożała wyłącznie wódka, ale z tego powodu martwią się chyba tylko pijacy. My, kobiety, możemy czuć się z tej racji tylko zadowolone. Gdy ludzie będą pić mniej wódki, to pieniądze wydawać będą w rozsądniejszy sposób, a i ze zdrowiem będzie lepiej.

Ob. Domińczak rozmyśla na głos: za chleb — 2 kg bochenek — płaciło się dawnej 96 zł. — teraz, w nowych pieniądzach, kosztuje 2 złote 88 groszy. Cena chleba została więc tak samo przeliczona, jak i mój zarobek, w takim samym stosunku: za 100 złotych dawnych — 3 nowe. Podobnie przeliczono ceny wszystkich pozostałych artykułów i towarów, zatem dla nas robotników i wogóle dla ludzi pracy nic się nie zmieniło.

— Pudełko zapałek — ciągnie dalej ob. Domińczak, spoglądając na kartki z cenami — kosztowało dawniej 5 złotych — obecnie 15 groszy. Cukier — dawniej 175 złotych — teraz 5 zł 25 groszy za 1 kilogram. Wszystkie ceny, wyłącznie poza ceną wódki, dokładnie tak samo się zmieniły jak i nasze zarobki.

— Moja rodzina — oświadcza ob. Domińczak — przeznacza dotychczas na utrzymanie 16.000 złotych miesięcznie. Ponieważ wartość naszych zarobków pozostała bez zmiany, to obecnie na utrzymanie wydawać będziemy miesięcznie 480 złotych. Za te 480 złotych w nowych pieniądzach kupię zupełnie to samo, co przedtem za 16.000 złotych. **Warunki życiowe mojej rodziny** — konkluduje ob. Domińczak — **nie uległy więc żadnej zmianie.**

— Tak jest — potwierdza ob. **Anna Bałaba**, pracownica bursy TBS przy Alejach Kościuszki. — Dowiadywałam się w sprawie ceny płaszcza. Taki, który kosztował dawniej 12.000 złotych — teraz kosztuje 360 złotych, czyli **na kupno tego płaszcza muszę przeznaczyć taką samą część zarobku, co poprzednio.**

Do rozmowy przyłączają się również inne osoby. Wszyscy coraz dokładniej rozumieją, że **reforma systemu pieniężnego nie zmienia w niczym położenia żadnej rodziny robotniczej i pracowniczej. Reforma, wzmacniając naszą walutę, wymierzona jest zarazem przeciw wyzyskiwaczom i spekulantom, którzy nagromadzili znaczne kapitały, zdobyte drogą nieuczciwych machinacji i żerowania na ludziach pracy.**

Dla mas pracujących natomiast — nowa reforma nie tylko nie przyniosła jakiegokolwiek uszczerbku w zarobkach — ale przeciwnie, stwarza warunki dla dalszego nieustannego wzrastania dobrobytu.

Młodzież szkolna i akademicka Łodzi
z zapałem przygotowuje się
do uroczystego obchodu rocznicy Wielkiej Rewolucji

Młodzież wszystkich szkół i wyższych uczelni łódzkich z zapałem czyni przygotowania do uroczystego obchodu 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji **Październikowej oraz Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej.**

Młodzież szkolna zrzeszona w hufcach SP, po podjęciu masowych zobowiązań, obecnie ofiarnie je wypełnia, pracując przy wznoszeniu nowych gmachów, przebudowie ulic, zakładaniu zieleńców i kwietników. Szczególnie masowy charakter przybrały **zobowiązania uczniów ze szkół zawodowych.** Junacy z Hufca SP przy **Gimnazjum i Liceum Przemysłu Metalowego** pomagają przy budowie własnej uczelni przy ul. Wigury 21. Swój Czyn Październikowy już zrealizowali, pracując przy budowie jednego skrzydła szkoły, co dało oszczędności 100.000 zł. Obecnie podjęli dodatkowe zobowiązania, i zatrudnieni są przy wykopach fundamentów do drugiego skrzydła szkoły.

Uczniowie I Gimnazjum i Liceum Przemysłu Bawełnianego przy ul. Kilińskiego 130, już swój Czyn Październikowy wypełnili, dając 80 dniówek przy przebudowie Alei Kościuszki w pobliżu ulicy Legionów.

We wszystkich świetlicach szkolnych trwają wytężone przygotowania do występów zespołów artystycznych na uroczystych akademiach organizowanych przez Zarządy Szkolne ZMP.

Również i młodzież akademicka znajduje się w pełni przygotowań. Lokale zarządów uczelnianych ZMP przybrały odświętną szatę, korytarze i sale wykładowe wyższych uczelni przystrojone są transparentami i portretami wybitnych przywódców ruchu rewolucyjnego. Członkowie grup studenckich podejmują liczne zobowiązania dla uczczenia Wielkiego Dnia Rewolucji, postanawiając zmniejszyć ilość nieobecności na wykładach, **przestrzegać socjalistycznej dyscypliny nauki i prowadzić systematyczne szkolenie ideologiczne.**

ZMP-owcy — studenci Uniwersytetu Łódzkiego i Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych zorganizują **teatrzyk kukiełkowy**, aby w ramach Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej dać szereg widowisk dla dzieci robotników łódzkich. (bie)

Książeczki oszczędnościowe PKO
pomocą przy wymianie pieniędzy

Przy wymianie pieniędzy została zapewniona wszystkim obywatelom ze strony aparatu bankowego sprawna i szybka obsługa. PKO komunikuje, że dla dalszego ułatwienia wymiany można w terminie do dnia 5 listopada br. dokonywać wpłat na książeczki oszczędnościowe PKO dotychczasowymi banknotami. Przy otwarciu książeczki lub przy dokonaniu na nią wpłaty w tym terminie PKO natychmiast przeprowadza przerachowanie.

Wszystkie placówki PKO, zastępstwa PKO przy powiatowych oddziałach Banku Rolnego oraz wszystkie urzędy pocztowe na terenie całego kraju wystawiają książeczki oszczędnościowe, przyjmują na nie wpłaty i wypłacają z nich gotówkę. Wpłaty na książeczki oszczędnościowe mogą być dokonywane już od 50 złotych według wartości pieniądza sprzed 29 października br.

Tramwaje w dniu Wszystkich Świętych

Miejskie Zakłady Komunikacyjne podają do wiadomości, że w środę dnia 1 listopada br w związku ze wzmożonym ruchem na cmentarze niżej wymienione linie, będą kursować zmienioną trasą, a mianowicie:

LINIA Nr 2 — TRASĄ:
Chojny, Rzgowska, Pl. Niepodległości, Pl. Reymonta, Napiórkowskiego, Kilińskiego, Nowotki, Pl. Wolności, Obrońców Stalingradu, Cmentarna, Srebrzyńska, Osiedle M. Mireckiego;

LINIA Nr 4 — TRASĄ:
Osiedle M. Mireckiego, Srebrzyńska, Cmentarna, Obrońców Stalingradu, Pl. Wolności, Zgierska, Julianów;

LINIA Nr 5 — TRASĄ:
Do godz. 7.56 kursuje normalnie, od godz. 8,12 będzie kursować na trasie: Chojny, Rzgowska, Pl. Niepodległości, Pl. Reymonta, Napiórkowskiego, Kilińskiego, Franciszkańska Wojska Polskiego, Strykowska; od godz. 17,39 wraca na właściwą trasę Chojny — Żabieniec;

LINIA Nr 7 — TRASĄ
Zarzew, Napiórkowskiego, Pl. Reymonta, Piotrkowska, Pl. Wolności, Zgierska, Pl. Kościelny, Wojska Polskiego, Strykowska;

LINIA Nr 8 — TRASĄ:
Do godz. 8,18 kursuje normalnie, od godz. 8,26 będzie kursować na trasie: Dw. Kaliski, Kopernika, Gdańska, Obrońców Stalingradu, Pl. Wolności, Zgierska, Limanowskiego, Żabieniec; od godz. 17,51 wraca na właściwą trasę: Dw. Kaliski — Hipoteczna.

LINIA Nr 9 — TRASĄ:
Widzew, Armii Czerwonej, Kopcińskiego, Daszyńskiego, Piotrkowska, Pl. Wolności, Obrońców Stalingradu Zdrowie.

LINIA 16 — TRASĄ:
Zarzew, Napiórkowskiego, Pl. Reymonta, Piotrkowska, Pl Wolności, Nowo[illegible]

Na trasie linii 18 kursować będą pociągi linii zamiejskich.

Nadzwyczajne pociągi linii zamiejskich będą kursować na trasie: Chojny, Rzgowska, Pl. Niepodległości, Piotrkowska, Pl. Wolności, Zgierska, Helenówek.

Pozostałe linie będą kursować normalnie na dotychczasowych trasach.

Władysław Rymkiewicz 4)

Ziemia wyzwolona
Powieść

Tymczasem z drugiej strony wsi, od Popław, ukazał się piechur w skórzanej, brązowej kurtce i pilotce; przygarbiony pod ciężarem pękatego plecaka, szedł równym, żołnierskim krokiem.

Doszedłszy do roweru, siadł nań i pośpieszył za kolegą, maszerującym w kierunku Grabowa. Łagodny podmuch wiatru pędził po szosie zgoniny zeschłych, żółtych liści.

Rowerzysta dogonił i wyminął idącego pieszo kolegę i zginął Freli i Janikowi z oczu.

W chwilach wolnych od zajęć gospodarskich i urzędowych sołtys Frela chodził z amatorstwa na ryby. W gospodarstwie po Wandyku pozostało wiele śmieci i różnych drobiazgów. W szufladzie białego kredensu w kuchni znalazł Janik blaszane pudełko, pełne haczyków, żyłek, strun, spławików itp. Sołtys wyciął z leszczyny giętkie wędziska dla siebie i dla Janika, którego zaczął wyciągać z domu nad wodę i Janik uległ z nudów nałogowi rybołówstwa.

Ryby rozmnożyły się obficie, mając pod dostatkiem żeru z padliny bydła, które potonęło przy powodzi. Janikowi i Freli udawało się często oprócz drobnicy złapać na wędkę tłustego szczupaka, okazałego lina lub długiego na łokieć węgorza.

Janik polubił nowe zajęcie, przy którym mógł siedzieć całymi godzinami w czółnie, obserwując w milczeniu czerwono-biały spławik, pływający na gładkiej powierzchni zielonej wody. Świat nie żądał od niego niczego, on niczego nie żądał od świata i uważał, że tak jest dobrze.

W listopadzie ryby przestały brać i pewnej niedzieli Janik oświadczył, że ma dosyć rybołówstwa. Zwinąwszy wędki przybił na swym czółnie do brzegu, zostawiając sołtysa w łodzi na rozlewiskach. Woda w tym miejscu podpływała aż pod burtę szosy. Janik, lądując, posłyszał odgłos toczącego się wozu i spojrzał w kierunku, skąd niósł się turkot. Opodal, na łagodnym zakręcie szosa rozdzielała się na dwie odnogi. Żółta z czarnym napisem Malbork strzała drewnianego drogowskazu była wymierzona w kierunku północnym, druga, z napisem Elbląg — w kierunku południowo-wschodnim. Na zakręcie ukazała się furmanka z parą koni w zaprzęgu.

Janik czekał z wędkami na ramieniu.

Turkot borował ciszę nad szosą i nad wodami, mało kiedy zakłócaną obcym odgłosem.

Furmanka wyminęła Janika i zatrzymała się o parę kroków dalej. Na wozie siedziała młoda dziewczyna, lat około dwudziestu. Wiatr wichrzył jej wysypujące się spod chustki czarne włosy.

Powożący chłop, olbrzymi mężczyzna, zlazł na szosę i zaczął naprawiać coś przy orczyku.

Janik podszedł do fury. — Dokąd jedziecie?

— Do Łukaszewa — odpowiedziała dziewczyna.

— To już niedaleko. Jak te drzewa. A po kim bierzecie gospodarstwo?

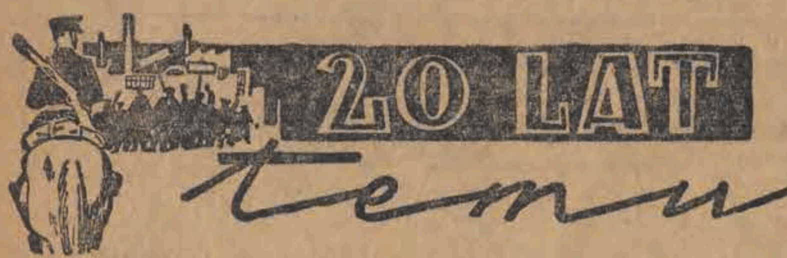
— Ojciec! — zawołała dziewczyna. — Jak się nazywał ten Niemiec?

— A choroba go wie — mruknął chłop nie podnosząc głowy. — Sandyk, czy jakoś inaczej?

— Wandyk — poprawił Janik. — No, to właśnie ja siedzę na tej gospodarce.

Chłop wzniósł głowę znad orczyka i rozprostował się. Był to barczysty mężczyzna o wygolonej, ogorzałej twarzy i powolnych ruchach. Granatową maciejówkę z lakierowanym daszkiem zsunął na tył głowy odsłaniając biały pas łysiny ponad brązową opalenizną czoła.

(dalszy ciąg nastąpi)

Co pisała prasa łódzka w dn. 31 października 1930 r.

REDUKCJE W PRZEMYŚLE OBUWIANYM

W ostatnich dniach polski przemysł obuwiany przeprowadził dalsze redukcje dni pracy oraz stanu załóg fabrycznych. Przemysł obuwiany — na skutek uporczywego kryzysu — znajduje się w przede dniu ruiny. Wiele przedsiębiorstw uległo już całkowitej likwidacji. („Kur. Łódz.").

WIELKIE REDUKCJE W PRZEMYŚLE WŁÓKIENNICZYM

„Republika" podaje, że we wszystkich fabrykach łódzkich redukuje się czas pracy o dwa, względnie trzy dni w tygodniu.

Niezależnie od tego przeprowadza się redukcję osobową robotników. W chwili obecnej na terenie Łodzi i okręgu łódzkiego wręczono wymówienia kilku tysiącom robotników.

W niektórych fabrykach wymówienia otrzymały całe załogi.

POLOWANIE NA LUDZI

Pisarz majątku Tartak - Polesie, gminy Chocz pod Kaliszem — niejaki Markowski — postrzelił rolnika Emila Siwka, który odważył się wejść do „lasu pańskiego". Siwek zmarł na skutek odniesionej rany postrzałowej.

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR NOWY (ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34)
Dziś teatr nieczynny.

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA (ul. Jaracza 29)
Dziś teatr nieczynny.

Specjalne zniżki w Teatrze im. Stefana Jaracza na dzień 1 i 2 listopada 1950 r.

Na dzień 1 i 2 listopada 1950 r. kierownictwo Teatru im. St. Jaracza udzielać będzie 70 proc. zniżki na sztukę pt. „Sprawa Pawła Eszteraga". Zgłoszenia należy kierować do sekretariatu Teatru z podaniem ilości osób. Zniżki te będą udzielane dla zakładów pracy i uczącej się młodzieży.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI (ul. Jaracza 2, tel. 217-49)
Dziś teatr nieczynny.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA"
Godz. 19.15 — „Swobodny wiatr". Bilety zbiorowe zniżkowe już są do nabycia.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY (ul. Obrońców Stalingradu 21 tel. 150-36)
Jeszcze tylko dziś i jutro — godz. 19.15 sztuka pt „Niemcy", Leona Kruczkowskiego.
Kasa czynna od 10 do 13 i od 16. Zniżki ważne.

TEATR „OSA" (ul. Traugutta 1, tel. 272-70)
Godz. 19.30 „Śluby murarskie" — czyli „Wodewil Warszawski" Gozdawy i Stępnia.

TEATR „ARLEKIN"
Godz. 17 widowisko pt. „Sambo i lew".
Kasa czynna codziennie od godz. 10.

TEATR „PINOKIO"
Dziś teatr nieczynny.

PAŃSTWOWY CYRK Nr 4
Czynny codziennie. W soboty, niedziele i święta po 2 przedstawienia — godz. 16 i 19.30. Kasy czynne od godz. 12. Tel. 107-06.

KINA

ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Zielone lata", dod. „Przegląd sportowy" Nr 3-50, godz. 15.30, 18, 20
BAŁTYK (Narutowicza 20) „Wołga, Wołga", dod. „Pierwszy czyn młodzieży bułgarskiej". godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
BAJKA (Franciszkańska 31) „Pieśń Tajgi", dod. „W lasach Meszczery", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Kraj. i Zagran." Nr 41-50". Kronika Nr 44-50. „Moskiewska szkoła przemysłu artystycznego", „Zabytki staroruskiego budownictwa", „Borowoje" godz. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21
HEL (Legionów 2) — Kino nieczynne z powodu remontu
MUZA (Pabianicka 178) „Orzeł Kaukazu" I seria, dod. „Na Uzińskim szlaku", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
POLONIA (Piotrkowska 67) „Parada natrętów", dod. „Pokój zwycięży", godz. 17, 19. 21 (Dla młodzieży powyżej lat 14)
PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 76) „Lichwiarz Gobseck", dod. „Wysłannicy pokoju", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
REKORD (Rzgowska 2) „Kłopoty referenta Trziszki", dod. „Torpedo — Dynamo", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 16)
ROBOTNIK (Kilińskiego 178) „Baryłeczka", dod. „ W kraju socjalizmu" Nr 7-50, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży niedozwolony)
ROMA (Rzgowska 84) „Milcząca barykada", dod. „125 lat Teatru Małego w Moskwie", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 14)
STYLOWY (Kilińskiego 123) „Zwycięski powrót", dod. „W lasach północy", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
ŚWIT (Bałucki Rynek 2) „Ostatni Mohikanin", dod. „W piaskach starożytnego Chorezmu", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
TATRY (Sienkiewicza 40, w lokalu zimowym) „Wyspa szczęścia", dod. „Zielone wybrzeże", godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży niedozwolony)
TĘCZA (Piotrkowska 108) Nieczynne.
WISŁA (Daszyńskiego 1) „Dziś o wpół do jedenastej", dod. „Przegląd sportowy" Nr 4-50, godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży niedozwolony)
WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) „Bitwa stalingradzka" I seria, dod. „W Północnej Korei". godz. 15.30, 18, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Scott na Antarktydzie", dod. „Przegląd sportowy" Nr 4-50 godz. 15.30, 18, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
ZACHĘTA (Zgierska 26) „Orzeł Kaukazu" II seria dod. „Świat Młodych" 11-49 godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

GŁOS
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje: KOLEGIUM REDAKCYJNE.
Telefony:
Redaktor naczelny 216-14
Zastępca red. naczelnego 218-23
Sekretarz odpowiedzialny 219-05
Dział partyjny 216-19
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennych 219-42
Dział mutacji 223-29
Dział miejski i sportowy 254-21 wewn. 8 i 11
Dział ekonomiczny 218-11
Dział rolny 254-21 wewn. 9
Redakcja nocna 172-31
Kolportaż.
Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22
Administracja 260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 104a, tel. 111-50 i 114-75
Wydawca RSW „Prasa"
Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 206-42.
Prenumeratę przyjmuje P.P.K. „Ruch" na konto P.K.O. Nr. VII-8833.

D 1-24328

Walka narodów Jugosławii o pokój

W ogarniającej świat cały walce o pokój, nie ma i nie może być neutralnych. W Jugosławii, jak zresztą wszędzie indziej, wyraźnie zarysowana jest linia podziału między zwolennikami pokoju, a tymi, którzy chcą nowej wojny.

Po stronie amerykańskich agresorów stoi w Jugosławii faszystowska klika titowska, popierana przez burżuazyjno-kułackie elementy, reakcyjny kler i różne profaszystowskie ugrupowania.

Po stronie zwolenników pokoju stoi zdecydowanie lud jugosłowiański, klasa robotnicza, pracujące chłopstwo, inteligencja ludowa, szerokie rzesze patriotów, wszyscy ci, którym drogi jest honor, wolność i niezależność ojczyzny, którzy wierzą, że dążenia te mogą być zrealizowane tylko w obozie pokoju, w sojuszu i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim.

Pod silnym naciskiem mas pracujących, klika titowska zmuszona jest do stosowania karkołomnych sztuczek, mających wykazać jej rzekomo pokojowe stanowisko, do inscenizowania nawet tzw. „Kongresów Pokojowych".

Dla uwypuklenia „pokojowej" polityki „tito-faszystów" przytoczymy parę faktów: — kiedy Apel Sztokholmski postawił wyraźnie pytanie: „czy jesteś za wojną, czy za pokojem, czy jesteś za zakazem broni atomowej, czy za jej użyciem?" — Tito w wywiadzie, udzielonym amerykańskim dziennikarzom stwierdził, że kwestia ta jest obecnie nieaktualna, że trzeba przejść nad takimi drobnostkami do porządku dziennego, ponieważ nie warto tracić „cennego czasu" na „jałowe dyskusje".

Mówił to Tito wówczas, kiedy amerykańscy imperialiści szykowali zbrojną interwencję w Korei.

Na rozkaz anglo-amerykańskich imperialistów, titowcy biorą aktywny udział w przygotowaniach wojennych. Dzień w dzień, na rozkaz amerykańskich imperialistów, prowokują pograniczne incydenty. Ostatnio został uchwalony dekret o rekwizycji bydła i środków transportowych. Titowscy awanturnicy ogłosili również dekret o wprowadzeniu stref wojennych wzdłuż granicy Jugosławii, na 15 km. w głąb. W rzeczywistości, strefa wojenna w niektórych miejscach sięga 60 km.

Jest rzeczą charakterystyczną, że to samo wprowadzili monarcho-faszyści w Grecji — widać z rozkazu wspólnego, imperialistycznego mocodawcy.

Poza gorączkowymi przygotowaniami wojennymi, jak wznoszenie fortyfikacji, minowanie granicznych pasów, kopanie rowów, przesuwanie i koncentrowanie jednostek wojskowych — titowcy mobilizują kilka roczników, zwiększając i tak już ogromną armię i policję.

Nie jest przypadkiem, że partnerzy amerykańskich atomowców, brytyjscy ministrowie typu Noel Bakera, Botomlley'a i innych, odwiedzają kolejno Rzym, Ateny i Belgrad. Zadaniem ich jest zbadać na miejscu przygotowania wojenne Grecji, Jugosławii i Włoch.

Narody Jugosławii widzą to wszystko. Narody te nie chcą wojny i dlatego coraz silniej występują przeciwko przekształceniu Jugosławii w bazę wojenną anglo - amerykańskich imperialistów na Bałkanach.

Dlatego titowcom jest coraz trudniej wypełniać polecenia, które otrzymują od swoich mocodawców.

Pod hasłem: „Nigdy narody Jugosławii nie będą walczyły przeciw ko Związkowi Radzieckiemu", zacieśniają swoje szeregi jugosłowiańscy bojownicy o pokój. Robotnicy coraz częściej porzucają pracę i sabotują produkcję pod hasłem: „Mniej surowców, mniej gotowych produktów dla amerykańskich zaborców i ich sługusów!"

Kolejarze i robotnicy portowi walczą pod hasłem: „Nasze okręty i koleje nie będą wywozić surowców i bogactw naturalnych dla morderców ludu koreańskiego". Robotnicy wiejscy dobrze wiedzą, że titowskie plany siewów i żniw, jak i hodowla bydła są w rzeczywistości planem faszystowskiego rabunku. Ta wspólna walka i wspólne polityczne i gospodarcze interesy wzmacniają sojusz klasy robotniczej i pracującego chłopstwa.

Jugosłowiańscy patrioci i rewolucyjni bojownicy, wzorując się na greckich i hiszpańskich zwolennikach pokoju, tworzą nielegalne komitety do zbierania podpisów pod Apelem Sztokholmskim.

Nielegalne komitety demaskują imperialistycznych agresorów i ich belgradzkie marionetki, wyrażając pokojowe dążenia narodów Jugosławii i ich niezłomną wolę przeciwstawienia się imperialistycznej agresji.

RADOMIR SZARANOVICZ

Ze sportu

CZY ŁÓDŹ WYKONA PLAN

nakreślony jej w dziedzinie k. f. i sportu na rok 1950?

Mamy już poza sobą trzy kwartały tegorocznej działalności wszystkich naszych ogniw kultury fizycznej i sportu.

Nie od rzeczy więc będzie dokonać krótkiego przeglądu naszych osiągnięć i braków. Tym bardziej jest to wskazane, że znajdujemy się w pierwszym roku planowej gospodarki w sporcie.

JAKIE SĄ WIĘC NASZE OSIĄGNIĘCIA?

Prawie na każdym odcinku działalności kół sportowych, klubów i LZS cyfry planu na 1950 r. są osiągnięte, a nawet przekroczone (w sumie ogólnej o 20 proc.).

Po stronie wzrostu liczebnego komórek organizacyjnych masowego ruchu sportowego cyfry planu są również przekroczone: **LZS-ów mamy ponad 400, Szkolnych Kół Sportowych ponad 130, Kół Sportowych przy zakładach pracy około 300 i klubów sportu wyczynowego ponad 50.**

Kadry działaczy wzrosły w porównaniu z 1949 r. prawie dwukrotnie i dochodzą do poważnej liczby 4.000 ludzi.

Kadry instruktorskie wobec nasilenia szkolenia i doszkalania wzrosły do liczby około 1.000 instruktorów różnych stopni, w czym bardzo pocieszającym objawem jest znaczny (około 70 proc.) udział w pracy instruktorskiej pracowników społecznych. Nie jest jeszcze dobrze na tym odcinku pod względem należytego rozmieszczenia instruktorów.

Jedne komórki mają ich wystarczające ilości, inne zaś za mało. Wiąże się to ze sprawą niedoceniania przez wszystkich jednakowo zagadnienia szkolenia kadr.

W okresie wiosenno-letnim i wczesnej jesieni zawdzięczając budownictwu społecznemu przybyło nam około 200 placów i boisk sportowych. Najwięcej przybyło placów do siatkówki. Ale otrzymaliśmy i takie obiekty, jak baseny otwarte, korty tenisowe, a nawet boiska do piłki nożnej z bieżniami.

W zakresie inwestycji prowadzimy na naszym terenie 9 wielkich budowli z Halą Sportową i stadionem „Włókniarza" — w Pabianicach na czele.

Stan zaopatrzenia ćwiczących w sprzęt i przybory wyraźnie się poprawił w stosunku do ubiegłego roku. **Same np. Zrzeszenia Sportowe Zw. Zaw. wydatkowały w tym roku na sprzęt sumę 35 mil. zł., co czyni na ćwiczącego około 800 zł. i na jednostkę organizacyjną około 100.000 zł.**

Wzmógł się także znacznie udział sportowców w akcjach o politycznym i kulturalno-oświatowym charakterze.

Ponad 4.000 sportowców brało udział w wieczorach artystycznych, organizowanych przez ORKF. Na około 100 zebraniach sportowcy podejmowali rezolucje dotyczące walki o pokój. 4 wystawy sportowe oglądało ponad 8 tys. widzów. Święta k. f. zgromadziły ponad 160 tys. ćwiczących. W pochodach 1-Majowych i w ponad 100 imprezach zorganizowanych z tej okazji wzięło udział ponad 100 tys. sportowców.

Sportowcy brali czynny udział w pracach Komitetów Obrońców Pokoju i w trójkach zbierających podpisy pod Apelem Sztokholmskim. Około 200 ekip sportowych miejskich odwiedziło wielokrotnie Ludowe Zespoły Sportowe. Liczne zespoły sportowe wzięły czynny udział w tegorocznej akcji żniwnej.

Wszystko to dowodzi, iż sport nasz i kultura fizyczna weszły na właściwą drogę rozwoju, że sport nasz we właściwy sposób wiąże zagadnienia troski o zdrowie i sprawność obywateli z wychowaniem nowego człowieka, budowniczego socjalizmu.

Lekkoatleci Związku Radzieckiego

prowadzą w meczu z Czechosłowacją

PRAGA. W niedzielę, 29 bm. rozpoczął się w Pradze międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny ZSRR — CSR w konkurencji kobiet i mężczyzn.

Po pierwszym dniu w konkurencjach męskich ZSRR prowadzi w stosunku 60:55, zaś w konkurencjach kobiecych 34:15.

Spotkanie odbyło się na Stadionie Armii Czechosłowackiej wobec 40 tysięcy widzów. W loży honorowej zasiedli członkowie Rządu CSR z premierem Zapotockym na czele oraz przedstawiciele Ambasady ZSRR i krajów demokracji ludowej.

Wyniki techniczne pierwszego dnia zawodów:

konkurencje męskie:
400 m: 1) Kilianienko (ZSRR) 49,6, 2) Podabrad (CSR) 49,7;
800 m: 1) Aim (CSR) 1:56,7, 2) Archarow (ZSRR) 1:57;
400 m. p. pł.: 1) Litujew (ZSRR) 54,0, 2) Moravec (CSR) 54,9.
Oszczep: 1) Walman (ZSRR) 64,41, 2) Tabulenko 60,43;
Tyczka: Saxa (CSR) 4,00, 2) Kniazew (ZSRR) 4,00;
100 m: 1) Sucharew (ZSRR) 10,7, 2) Horcic (CSR) 10,8;
Młot: 1) Dadak (CSR) 56,89, (nowy rekord CSR), 2) Kanaki 54,47.
Skok w dal: 1) Fikejz (CSR) 7,14, 2) Madatow (ZSRR) 7,01;
5 km.: 1) Zatopek (CSR) 14:21,4, 2) Sveigr (CSR) 14:46,4, 3) Kazancew (ZSRR) 14:48,4;
Sztafeta: 4 x 100 m: 1) ZSRR 42,2, 2) CSR 42,4.

Konkurencje żeńskie:
80 m. p. pł.: 1) Gokieli (ZSRR) 11,8, 2) Sokolowa (ZSRR) 11,9.
100 m: 1) Duchowicz (ZSRR) 12,6, 2) Seczenowa (ZSRR) 12,6;
Skok wzwyż: 1) Genekier (ZSRR) 160, 2) Borodina (ZSRR) 155;
Sztafeta 4 x 100 m: 1) ZSRR 50,5, 2) CSR 53,1.

Siatkarki i siatkarze

powrócili z Sofii

W niedzielę rano przybyła do Warszawy ekipa siatkarzy i siatkarek polskich, którzy brali udział w mistrzostwach Europy w Sofii. PZKSS podejmował zawodników śniadaniem w Hotelu Bristol.

Kierownik ekipy — Kowalewski zapytany o wrażenia z mistrzostw Europy w siatkówce podkreślił wielką serdeczność i gościnność z jaką gospodarze podejmowali uczestników. Stwierdził on również, że poziom tegorocznych mistrzostw był znacznie wyższy i bardziej wyrównany niż w roku ubiegłym.

Fakt ten podnosi wartość sukcesu kobiecej reprezentacji Polski, która, jak wiadomo, zdobyła tytuł wicemistrza Europy, ulegając jedynie reprezentacji ZSRR. Sukces ten podkreślił również przewodniczący Bułgarskiego Komitetu Kultury Fizycznej gen. Stojczew, gratulując drużynie polskiej. Publiczność bułgarska, która żywo interesowała się turniejem, przybywała stale na stadion w liczbie około 15.000 i zawsze owacyjnie witała drużynę siatkarek polskich.

W czasie mistrzostw zawiązała się serdeczna przyjaźń między reprezentacją Polski i ZSRR. Oba zespoły odbyły wspólnie szereg wycieczek. Zawodnicy i kierownictwo ZSRR wielokrotnie służyli radą i pomocą polskim zespołom i kierownictwu drużyny polskiej.

Węgry-Austria 4:3

BUDAPESZT. — W rozegranym w niedzielę międzypaństwowym spotkaniu piłkarskim reprezentacja Węgier pokonała po niezwykle dramatycznej walce reprezentację Austrii w stosunku 4:3 (2:1).

Decydująca o zwycięstwie bramka padła w ostatnich sekundach gry ze strzału Puskasa.

Gwardia (Szczecin)

w I lidze PZPN

W niedzielę, 29 bm. zakończyły się rozgrywki II ligi piłkarskiej grupy zachodniej. Pierwsze miejsce w grupie zajęła Gwardia — Szczecin, awansując do I ligi piłkarskiej. Gwardia szczecińska w 18 grach zdobyła 26 punktów, stosunek bramek 43:28. Na drugim miejscu znalazła się sosnowiecka Stal 24 pkt., stos. bramek 46:30.

Z grupy zachodniej spadają Kolejarz Świdnica i Kolejarz Ostrów.

Co usłyszymy przez radio

PROGRAM NA WTOREK 31 PAŹDZIERNIKA 1950 R.

11.50 „Głos mają kobiety". 11.57 Sygnał i hejnał. 12.04 Dziennik. — 12.15 Recital śpiewaczy Fr. Denis-Słoniewskiej. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 W aud. dla wsi — pog. B. Horowskiego pt. „Wielką rocznicę czcimy pracą". 13.30 Aud. szkolna dla klas I i II — „Słonko w szklanych kulkach". 13.50 Audycja szkolna „U nas i na świecie". 14.10 Pog. dla kursów partyjnych I stopnia. 14.30 Aud. szkolna dla klas licealnych. 14.50 Muzyka. 15.00 Koncert Zespołu A. Wiernika. 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych. 15.50 Muzyka kameralna. 16.15 Przegląd prasy literackiej. 16.20 (Ł) Fel. aktualny. 16.30 (Ł) Koncert skrzypcowy D-dur Nr 1 Prokofiewa. 16.45 (Ł) Aktualności. 16.55 (Ł) Komunikaty. 17.00 Dziennik. 17.15 Koncert Orkiestry Rozgłośni Szczecińskiej PR. 17.45 Cykl: „Z frontu prac brygad młodzieżowych". 18.00 (Ł) Skrzynka racjonalizatorów w opr. A. Dauna. 18.15 (Ł) „W naszej świetlicy" — wystąpi chór mieszany M.Z.K. 18.30 (Ł) „Marysia Tyfusowa" — pog. dr. W. Pogorzelskiego. 18.40 (Ł) Polskie i rosyjskie pieśni masowe. 19.00 „Wszechnica Radiowa". 19.20 Muzyka ludowa w wyk. Kapeli Ludowej. 19.40 Lekcja języka rosyjskiego. 19.55 Pieśni radzieckie. 20.00 Dziennik. 20.35 Koncert symfoniczny. 21.30 Muzyka i aktualności. 22.00 Audycja rozrywkowa. 22.25 Muzyka taneczna. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Utwory J. Fr. Haendla.

POWSZECHNY ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ WZAJEMNYCH
Instytucja Prawno - Publiczna
otacza ochroną ubezpieczeniową całe mienie gospodarcze kraju.

Prowadzi działy

Ogniowy	Maszynowy
Kradzieżowo-rabunkowy	Chomage
Odpowiedzialności cywilnej	Zwierząt
Nieszczęśliwych wypadków	Gradowy
Auto — Casco	Osobowy
Szybowy	Transportowy

Informacji udzielają i przyjmują zgłoszenia: Oddział Wojewódzki w Łodzi, ul. Al. Kościuszki Nr. 57, tel. 203-84, 184-63, Inspektoraty Powiatowe PZUW we wszystkich miastach powiatowych. 990

Dnia 31. 10. 1950 r. Apteka V Z.L.P. przy Al. Kościuszki Nr. 48, z powodu remanentu będzie zamknięta. 993

Pracownicy poszukiwani

Samodzielnych księgowych, stolarzy, spawaczy, tokarzy, ślusarzy, elektryków, pracowników gospodarczych zatrudnią od zaraz **Łódzkie Zakłady Wytwórcze Aparatury Elektrycznej, Świętokrzyska 11-13.** Zgłoszenia osobiste z podaniem i życiorysem kierować do Wydziału Personalnego. 975

Kopaczy, murarzy i robotników gospodarczych zatrudni natychmiast **Miejskie Przedsiębiorstwo Budowlane w Łodzi. ul. Piotrkowska 17.** Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 984

Wykwalifikowanych tkaczy(ki) na aksamitki i wykwalifikowane okuwaczki na sznurowadła zatrudnią **Południowo-Łódzkie Zakłady Przemysłu Pasmanteryjnego w Łodzi, ul. Kopernika 1-3.** Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 979

Kierownika Oddziału Program. Ustrojowego, kierownika Sekcji Szkoleniowej, kierownika Sekcji Gospodarczej, kierownika Sekcji Kapitalnych Remontów Obrabiarek, inżyniera lub technika budowlanego (z długoletnią praktyką), finansistę ze znajomością prawa, inżynierów ze znajomością silników spalinowych, wykwalifikowane maszynistki, instruktorów księgowości i finansów zatrudni od zaraz **Centralny Zarząd Technicznej Obsługi Rolnictwa, Łódź, Al. Kościuszki 46.** Zgłoszenia przyjmuje Dział Personalny w godz. od 7.30 do 15.30. 983

Księgowych, mechaników precyzyjnych, referentów ze znajomością planowania, laborantów, maszynistki wykwalifikowane, robotników placowych zatrudni **Wytwórnia Filmów Oświatowych Łódź, ul. Kilińskiego 210.** Zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr od 8 do 13 987

Referenta zaopatrzenia, tkaczy (ki) na krosna wstążkowe, robotników podwórzowych, zatrudnią natychmiast **Zakłady Przemysłu Pasmanteryjnego im. St. Lenartowskiego** w Łodzi, ul. Gdańska 47. Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 941

Samodzielnych księgowych, inżynierów-elektryków, techników-elektryków, techników-mechaników, techników do normowania pracy, wykwalifikowanych rachmistrzów, robotników gospodarczych, wykwalifikowanych tokarzy, ślusarzy, zatrudnią **Zakłady Wytwórcze Transformatorów i Urządzeń Termotechnicznych, Łódź, Kopernika 56-58.** Warunki do omówienia w Wydziale Personalnym. 986

Technika budowlanego, oficera względnie podoficera straży pożarnej oraz robotników magazynowo - transportowych poszukuje **Centrala Importowa Przemysłu Włókienniczego „Textilimport", ul. 22 Lipca 2.** Zgłoszenia do Działu Personalnego. 992

Technika do normowania pracy, referenta do Działu Zaopatrzenia i Zbytu, pomocników magazynierów, robotników gospodarczych i woźnicę zatrudnią **Zakłady Przemysłu Wełnianego im. Partyzantów w Łodzi, ul. Nowotki 141.** Zgłoszenia osobiste przyjmuje Wydział Personalny. 966

Wykwalifikowanych księgowych ze znajomością organizacji rachunkowości zatrudni natychmiast **Centrala Handlowa Przemysłu Papierniczego.** Zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr CHPP, Łódź, ul. Więckowskiego 33, pokój Nr. 131, w godz. urzędowania. Warunki do omówienia. 969

Inżyniera-elektryka, technika budowlanego, wykwalifikowanych zaopatrzeniowców, sprzątaczkę i woźnego zatrudnią **Zakłady Przemysłu Materiałów Biurowych w Łodzi, ul. Piotrkowska 105.** Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 981

Grawerów-pieczętarzy, absolwentów szkoły technicznej, modystkę, kierownika introligatorskiego, referenta obeznanego z introligatorstwem, starszego introligatora, introligatorów, wykwalifikowanego drogistę, sprzedawczynię do drogerii poszukuje **MHD Artykułami Przemysłowymi w Łodzi, ul. Piotrkowska 113.** Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 945

Samodzielnego księgowego, biegłą maszynistkę zatrudnią **Łódzkie Zakłady Przetwórczo-Tłuszczowe w Łodzi, ul. 22 Lipca 15-17.** Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 978

Robotników transportowych, mechaników do specjalnych maszyn zatrudnią **Zakłady Przemysłu Odzieżowego w Łodzi, ul. Wólczańska 50.** Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 980

Murarzy, robotników gospodarczych oraz kobiety przy pracach murarskich zatrudni natychmiast **Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przem. Bawełnianego w Łodzi, ul. Piotrkowska 171,** prawa oficyna. Wynagrodzenie w.g. umowy zbiorowej w budownictwie. Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 994